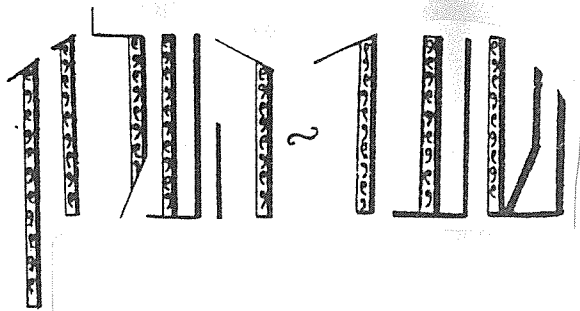

שנה טובה ומבורכת

(לאה גולדברג)

"כל שנה ושנה מוריק הדשא

ועולה החמה ויורד המטר

כל שנה ושנה אדמה מתחדשת

מלבין החצב ומזהיב ההדר.

כל שנה נולדים אנשים לרוב

לדמעות ולצחוק, לאחוזה ושנאה

יש מישהו הרוצה רק טוב

גם השנה..."

עוד שנה חלפה ונעלמה לה. נפרדנו משנת תשע"ז, ופנינו קדימה לשנה חדשה. לא היה בה, בתשע"ז, מאורע מיוחד שיבדיל בינה לבין שנים אחרות ואף חיינו שלנו, בניר עציון, התנהלו על מי מנוחות.

גם אצלנו ירוק הדשא והפרנסה, ב"ה, מצויה. מאבקים מרים שידענו לא מזמן סביב הניסיון לשנות את אורחות חיינו, התחלפו בפיוס וביציאה אופטימית לדרך חדשה. הסדרי הקליטה החדשים אושרו ברוב גדול בקלפי, ומשפחות צעירות רבות שואפות לבנות את ביתן בתוכנו. ועדות התכנון, השיוך, אורחות החיים והקליטה עמלות על הבטחת ביטחון כלכלי וחברתי לחברים הוותיקים לצד קליטה והמשכיות של חברים חדשים. משפחות התושבים מתערות במקום וילדיהן מהווים רוב מוחלט בקרב הגיל הרך. אנו צועדים במתינות לקראת שינויים שיתממשו רק אם תהיה הסכמה ציבורית נרחבת ולא בדרך של אילוץ וכפייה.

כמו בשיר, גם אנו רוצים "רק טוב גם השנה".

העלון הנוכחי משלב בתוכו ישן עם חדש. מחוות והוקרה לחברים ותיקים על פועלם מצד אחד, והיכרות עם פנים חדשות של מי שהצטרפו אלינו לאחרונה מצד שני. זוהי ניר עציון, ששנים רבות לא קלטה ואוכלוסייתה התבגרה, אך הביקוש לגור בה רב וכיום אין בה דירה אחת העומדת פנויה. ירוקים הדשא וההר, תכולים הים והשמיים - ואנו, בין כרמל לים, מחויבים לבנות קהילה רב דורית, מתחדשת ופורחת. לוי יהי!

שנה טובה וחג שמח,

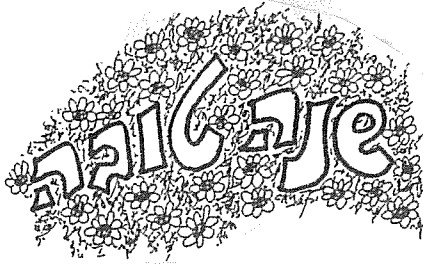
נירה ופסי

מערכת "בניר"

שנה
טובה!

איחולי שלום ואמת

מאת הרב רונן לוביץ

לא מבקשים סליחה

לא מבקשים סליחה בראש השנה. בקשת הסליחה היא עיקרו של יום הכיפורים. לקראת יום הכיפורים מבקשים סליחה זה מזה, וביום הכיפורים עצמו אנו מתפנים ופונים לבקש סליחה מבורא עולם, ומקווים שיתקיים בנו הפסוק: "כי ביום הזה יכפר עליכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו".

בראש השנה לא אומרים וידוים, כגון "אשמנו" ו"על חטא", ואין בו בקשת סליחה וכפרה. הרעיון היסודי של ימים אלה הוא כידוע המלכת ה': "מלך על כל העולם כולו בכבודך... מלך על כל הארץ".

ואולם נשאלת השאלה: מדוע ראש השנה קודם ליום הכיפורים? האם לא נכון היה יותר שנתקן את עצמנו ונהיה רצויים לה', ורק אז נמליך אותו על העולם? האם לא היה מתבקש שנתחיל את השנה ביום הכיפורים, כל חטאינו יגיעו לשלב המחילה והמחיקה, ורק לאחר מכן נפנה אל בורא עולם ונאמר לו שאנו ראויים לכך שימלוך עלינו? לכאורה נכון היה יותר לבצע את תהליך התיקון האישי שלנו קודם שאנו מבקשים על תיקון עולם, ובכך נקיים את הכלל: "קשוט עצמך ואח"ך קשוט אחרים" – תקן את עצמך ואחר כך תקן אחרים. יתר על כן, כיצד אנו מעיזים להמליך את הבורא על העולם כשאנו עמוסי חטאים, והרי "אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק"?

מוותרים על האמת

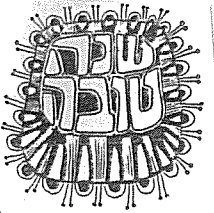
ברצוני לענות על שאלות אלה בעזרת דרשה מוקדמת של הראי"ה קוק (מדבר שור, דרוש ט), בה הוא מסביר שראש השנה מתאפיין במידת השלום, ואילו יום הכיפורים טבוע במידת האמת. בראש השנה אנו מבקשים את התגלות שמו של בורא עולם על הארץ, ושמו של הקב"ה הוא: "שלום". את השם כותבים אות אחרי אות, וראש השנה הוא יום הכתיבה. כשיכירו כל באי עולם במלכות שמים יהיה שלום בין כולם. יום הכיפורים הוא יום החתימה, וחותמו של הקב"ה "אמת". כתיבה קודמת תמיד לחתימה, וכך גם שלום קודם תמיד לאמת.

השלום הוא המסגרת האנושית-החברתית שלתוכה צריך לצקת תוכן של אמת. המסגרת הזו היא הכלי, כלי מחזיק ברכה, שבלעדיו גם התוכן לא יוכל להתקיים. חז"ל לימדו אותנו כידוע ששני הערכים הללו שלום ואמת הם בעלי חשיבות קרדינאלית. במסכת אבות (א, יח) אמר רבן שמעון בן גמליאל: "על שלשה דברים העולם עומד, על הדין ועל האמת ועל השלום, שנאמר (זכריה ח) אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם". אולם מה עושים כאשר יש התנגשות בין שני הערכים החשובים כל כך שלום ואמת? במקרים של קונפליקט בין ערכים אלה קבעו חז"ל חד-משמעית שהשלום גובר על האמת (ראו: כתובות טז, ב. בבא מציעא כג, ב. יבמות סה, ב ובראשית רבה ח).

שמע
וזכר!

מברכים לשנה טובה

על הזיקה ההדוקה בין מושג השלום לבין ראש השנה ניתן לעמוד מתוך הברכה המיוחדת שיהודים מברכים אלה את אלה בליל ראש השנה: "לשנה טובה תיכתב ותיחתם". זוהי ברכה יוצאת דופן שאין לה אח ורע בברכות שרגילים בהם בשבתות ובחגים אחרים. באופן חריג ברכה זו מוזכרת גם בספרי ההלכה, כאילו מדובר במנהג מחייב.

מנהג מקובל הוא שמברכים איש את רעהו בברכת שנה טובה כבר מתחילת חודש אלול. החיד"א מביא רמז למנהג זה מהפסוק: "וישאלו איש לרעהו לשלום" (שמות יח, ז) שנאמר בפגישת משה רבנו ויתרו, שראשי התיבות שלו: אלול. תפקיד הברכה הזו לעורר את האכפתיות של כל אחד כלפי רעהו, לעורר את הרצון שלנו שגם לאחרים תהיה שנה טובה. באופן טבעי אנשים חושבים יותר על עצמם, אולם בחודש התשובה ובימים הנוראים אנו צריכים לעשות מאמץ עוד יותר מתמיד לחשוב גם על הזולת ועל טובתו.

הברכה איש לרעהו משתלבת בתוכן המרכזי של ליל ראש השנה. בתלמוד הירושלמי (ר"ה פ"א ה"ג) נאמר: "כשהקב"ה דן את ישראל אינו דן אותם אלא ביום, בשעה שעוסקים במצוות". לפי זה אין לכאורה שום משמעות לכל פרק הזמן שמכניסת ראש השנה ועד הבוקר? עונה על כך הרב קוק (שם) שזמן זה מיוחד להכנה של התאחדות בלב אחד כאיש אחד על ידי ההתכנסות יחד והאיחולים שמאחלים אלה לאלה לשנה טובה, והכנה זו היא בעלת עוצמה רבה ביום הדין.

ר' שלמה קרליבך שאל פעם: מהו הרגע הכי עמוק ורב-עוצמה של ראש השנה? תשובתו היתה: הרגע בו מאחל אדם לחברו: "תיכתב ותיחתם לחיים טובים". סיפר ר' שלמה ששמע פעם ילד אומר לאבא שלו בראש השנה: "אבא, אני רוצה להיכתב לחיים טובים, אבל אני רוצה לחיות בעולם הזה, רק אם גם אתה תיחתם בספר החיים". כאשר אדם מאחל לחברו חיים טובים, הוא מתגבר על יצרי הקנאה והתחרותיות, האיחולים הללו צריכים להשפיע על מי שאומר אותם לחזק את כוונתו ואת רצונו שלאחר יהיה באמת טוב.

ראש השנה הוא הזמן המתאים להשתדל לכונן שלום ביננו, ולהתפלל לשלום בעולמינו.

יהי רצון שניכתב ונחתם לחיים טובים ולשלום.

בְּרִכַּת הַשָּׁנִים.

בִּרְךָ פָּלִינוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה /
וְיָתֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָּהּ עַל כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה.
רְוֵה פָּנֵי תִבְלִי וְשִׁבַּע אֶת הַפֹּזֶלֶם כָּלֹו לְבִרְכוּתֶיךָ
וּמִפְּשֵׁי חֲתָנוּת יָדֶיךָ.
שְׁמְרָה וְהַצֵּל שָׁנָה זוֹ כִּפְלֵי דְבָר רַע / וּפְשָׁה
לְנִי יַעֲקֹב וְשָׁלוֹם. וּבִרְכָה בְּגִשְׁמֵי רֶצוֹן, בִּרְכָה
וּבִרְבֵּה יְדִים וְשָׁלוֹם.

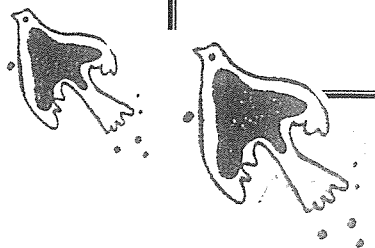
שְׁמַחַת טוֹבָה

לזיכרון

י"ד בסיון תשי"ד -	משה פריד ז"ל
ט"ז בסיון תשמ"ב -	גד אברהם רז (רייסמן) הי"ד
י"ז בסיון תשנ"ג -	טובה שטייר ז"ל
י"ח סיון תשס"ג -	נעם לייבוביץ הי"ד
ט' בסיון תשנ"ו -	בנימין וולף ז"ל
כ"ח בסיון תשס"ו -	שרה קלוש ז"ל
ז' סיון תשע"ב -	יהושע רייך ז"ל
י"ג סיון תשע"ד -	אורי יונתן ברמן ז"ל
כ"ד סיון תשע"ד -	אליהו (אלי) פריד ז"ל
כ"ו סיון תשע"ד -	יוסף (ג'ו) בקרמן ז"ל
כ"ה סיון תשע"ו -	בתיה וולף ז"ל
י"ב תמוז תשי"ד -	אליהו קוסקס ז"ל
א' דר"ח תמוז תשמ"ב -	ג'והר סוזאן מוטוט ז"ל
כ"ד בתמוז תש"מ -	שינדל הירש ז"ל
כ"ד בתמוז תשמ"ו -	אבנר מעודד גריידי ז"ל
א' תמוז תשס"א -	עזריאל ברוק ז"ל
כ"ד בתמוז תשל"ז -	יהודה וולף ז"ל
י"ב בתמוז תשס"ב -	יעקב רון ז"ל
י"ט תמוז תשס"ב -	יעקב אופיר ז"ל
ט"ו תמוז תשס"ג -	יצחק בן סירא ז"ל
כ"ה תמוז תשע"ג -	דינה ונציאן ז"ל
כ"ג תמוז תשע"ד -	עודד בן סירא הי"ד
כ"ז אב תשמ"ד -	עליזה פריד ז"ל
ט' באב תשמ"ט -	אסתר לוי ז"ל
י"ז אב תשס"ג -	לסלו קול ז"ל
ד' אב תשס"ד -	עליזה סעדון ז"ל
כ' אב תשס"ו -	יונה מוטוט ז"ל
כ"ב אב תשס"ט -	לאה וייסמן (למפל) ז"ל
ד' באב תשע"ב -	ציפי רותם ז"ל
כ' אב תשע"ג -	שלמה ליאון ז"ל
י"ג אלול תשכ"ד -	מרים ארזי ז"ל
כ"ו אלול תשכ"ד -	שלמה מעודד גריידי ז"ל
י' אלול תש"ע -	חנה (בז'י) למפל ז"ל

"זמן אלול" בניר עציון

פסי מאור

זו השנה השנייה שניר עציון מארחת ערב לימוד, עיון והגות בחודש אלול במסגרת "חופים - תרבות יהודית ישראלית חוף הכרמל". ערב זה המתקיים בפתחה של שנה חדשה נועד לאפשר מפגש ודיאלוג פורה בין אנשי קהילת חוף הכרמל סביב לימוד משותף בהנחיית מנחים מהאזור.

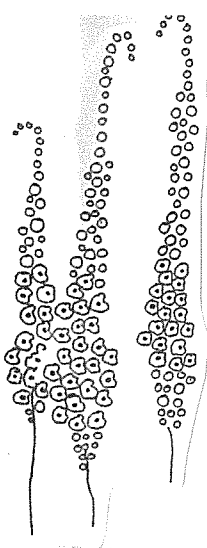
כנושא הערב נבחרה "התפילה שבלב" שיש לה פנים רבות ופרשנויות שונות, לאו דווקא דתיות במובן המקובל. את ההרצאה המרכזית "תפילה שבלב - הרהורים" נשא הד"ר גבי חזות, שדיבר על מהות התפילה וחוויותיה, הפרדוקס הטמון בה והדרך בה רואים אותה חז"ל. אחת ממטרותיו של המרצה הייתה לאתגר ו"להרים להנחתה", כדבריו, את המנחים במעגלי השיח. ואכן, גיוון הנושאים במעגלים וההשראה שנטלו המנחים מארון הספרים היהודי, מהספרות, מהשירה, מהמוסיקה ומעולמם הרגשי, המחיש עד כמה הנושא רחב.

ההרכב המוסיקלי "חופים" שבין חבריו נמנים אפרת בן דרור, חנה בן ארי ויוסי עדן הנעים את הערב בשירה ותרם לחוויה המרגשת.

מאחורי הערב עמדו אפרת סבאג ממעגן מיכאל ודפנה ארגמן מהחותרים בתפקידן כמובילות "חופים" בעזרת הצוות המארגן: הרב רונן לוביץ, אפרת, חנה ויוסי. מנחי המעגלים נמנו ברובם על בני ואנשי ניר עציון והדבר הסב לנו גאווה. המנחים היו: אריאל מלכה, אפרים אירגאס, אריק מנדלבאום, אפרת סבאג, בתיה שמואלי, יהודה רוזנברג, ניר מלמד ורועי הכהן. תגובות הקהל למעגלים היו מצויינות.

מפאת אירוע משפחתי לא נכחתי בערב "זמן אלול" הקודם והיענותי לבקשה להנחות את הערב הפגישה אותי, לראשונה, עם פעילות איכותית שמתקיימת בחוף הכרמל ועם אנשים נפלאים. זה היה שכרי.

בחרתי לפרסם על דפי "בניר" את דברי הפתיחה שלי לערב "זמן אלול":

"סתיו יהודי בארץ אבות"

שולח בי

רמזי אלול..."

כך פתח **אברהם חלפי** את שירו ושלח את קוראיו לגלות, מהם אותם "רמזי אלול" שמסביב: בעולם הטבע ובלוח השנה היהודי.

בספרו "גינת בר" מתאר **מאיר שלו** את הסתיו "כעונה שהיא סיום והתחלה גם יחד... כי הסתיו הוא עונה של אסיף השנה שעברה וזריעת השנה הבאה. הנוטים לרוחניות יאמרו, שלא רק אסיף חקלאי אלא גם אסיף נפשי... מסביב יבש חציר, נבל ציץ, במלוא העין אין פרח לרפואה, זולתי סתוונות ראשונות וחצבים אחרונים... הרושם הכללי הוא של שממון, גם בעצי הפרי: שמחת הסברס והתאנים חלפה, בכרם נותרו רק מעט עוללות, ההדרים עוד לא הבשילו ורק הרימונים האחרונים עוד מהנים את העין ואת החך. היער משיר עלים ומתנמר באפור, עננים מכתימים את התכלת, ואפילו להקות הציפורים הנוודות מעציב את הלב... החקלאים מתמלאים אז דאגה - הירדו גשמים או לא? והדאגה מעוררת חשבון נפש והכאה על חטאים..."

או "אז ייתקע בשופרות לפתוח שערי שמיים..." (א. חלפי)

אמירת סליחות ותקיעת השופר הם "רמזי אלול" של חודש הרחמים והסליחות, החרטה והתשובה, הכיסופים והכמיהות, חיבוטי הנפש ועבודת הלב - בואכה הימים הנוראים.

על פי הפסוק בספר דברים י"א "ולעבדו בכל לבבכם", לימדונו חז"ל: "עבודה שבלב? זו תפילה!"

כל אדם נדרש לתפילה במצבים ובזמנים שונים בחייו. ליהודי המאמין, הפוקד את בית הכנסת, יש תפילות קבועות וזמנים קבועים בימי חול ובימי שבת וחג, תפילות שבח והלל וימי אמירת קינות, תחנונים לרפואה ולגאולה ובקשות לסליחה ולמחילה.

יש גם תפילה שונה, שהיא אישית וחרישית. מילים היוצאות מן הלב שאין להן זמן ואין להן שיעור. כזו היא תפילתה של חנה חשוכת הילדים, השופכת את מר ליבה ואת תשוקתה לילד בעת ביקורה במשכן בשילה: "וחנה היא מדברת על ליבה, רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע". ואומר המפרש בספר שמואל: מכוונת בליבה ומתפללת בלחש.

שני סוגי התפילות, בין אם התפילה קבועה בזמן והנוסח שלה מוכתב ובין אם היא אישית ופרטית - גם זו וגם זו נובעות מבפנים, מעומק הלב, בבקשה ובתחינה שימולאו המשאלות והמאווים.

**ענה
טובה!**

רחל המשוררת, ידועת המכאוב והחולי, כתבה כך:

"תנ"כי פתוח בספר איוב.

- איש מופלא! למדנו גם אנו

לקבל את הרע כקבל את הטוב

בברכה לאל שהיכנו.

לו כמוך נדע בהגה והי

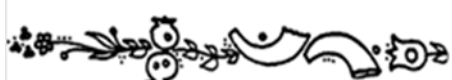
לפניו לשפוך את השיח

וכמוך, נבוא בחיקו האבהי

את הראש העייף להניח".

מעגלי שיח
בנושא "תפילה"

עונה
טובה!

כ"ר ארת: אפרת סבאג, קבוץ מעגן מיכאל

אפרת סבאג מובילת תכנית "חופים – תרבות יהודית ישראלית חוף הכרמל", כותבת לבניר על פעילות זו.

שנה חדשה, חופים תרבות יהודית ישראלית חוף הכרמל

בפתחה של שנה חדשה יש לנו הרבה ציפיות ומשאלות לעתיד טוב ומיטיב. אגרות הברכה המסורתיות מפנות את מקומן לטובת מסרונים, ברכות חג נשלחות ברשתות החברתיות ובדואר אלקטרוני והנוסטלגיים שבינו, מתגעגעים למה שהיה פעם... זוהי דוגמא לדיאלוג המתקיים בין ארעי לקבוע, בין ישן לחדש זהו איזון עדין בין מסורת לחידוש.

ברל כענלסון טען ש"דור מחדש ויוצר איננו זורק אל גל האשפה את ירושת הדורות. הוא בוחן ובודק, מרחיק ומקרב, יש שהוא נאחז במסורת קיימת ומוסיף עליה ויש שהוא יורד לגלי גרוטאות, חושף נשכחות, ממרק אותן מחלודתן ומחזיר לתחייה מסורת קדומה שיש בה כדי להזין את הנפש".

אנו העוסקים בחינוך וביהדות ישראלית חווים באמצעות לימוד אינטלקטואלי רב חושי, ודיאלוגי את תכני המסורת ובחרים את האופן בו נביא לביטוי את הערכים הללו בחיינו כדברי הרב שי פירון: "ללמוד בכלים חדשניים לקלף עוד קליפות של משמעות. למסורת יש ערך רב. הישן יתחדש אבל בה בעת, החדש יתקדש".

תוכנית 'חופים' תרבות יהודית ישראלית פועלת בשיתוף פעולה עם מערכות החינוך והנוער, התרבות, הרווחה, והקהילות בחוף הכרמל. 'חופים' יוזמת, מלווה ומסייעת בעיצוב התכנים היהודיים – ישראלים ברוח המקום תוך התאמה לכל הזרמים והעדויות – מסורתיים, דתיים וחילוניים כאחד. במסגרת קהילה מארחת: ניר עציון מארחים זו השנה השנייה אירוע לימוד ומוסיקה "זמן אלול", התקיים תיקון ליל שבועות אזורי במעגן מיכאל, התקיימו קבלות שבת אזוריות בבת שלמה, בגבע כרמל, בערופה, בעופר, בעתלית, בקיסריה ועוד..

בית המדרש שלנו פותח את שנתו השנייה והשנה נקיים את המפגשים במועדון בניר עציון.

להיות יהודי – ישראלי משמעו, לכבד את ההשקפות ואורחות החיים של מי שאינם נמנים עם המחנה שלך ולחפש דרכים לפעול עימם במשותף. להזדהות עם גורלו של העם היהודי, אבל גם לא להסתגר בתחומו צר, אלא להיות פתוח לעולם הגדול.

מי האיש החפץ חיים, אהב ימים לראות טוב: נער לשונך מרע, ונשפתיך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב, בקש שלום ורחמיהו: (תהילים ל"ד)

בברכת שנה טובה

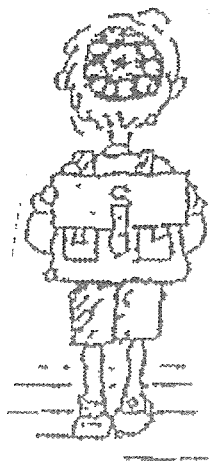
אנו מזמינים אתכם להצטרף למעגלי הפעילים ולקחת חלק בעשייה חברתית, קהילתית משמעותית המעצבת את פני הישובים והאזור בו אנו חיים. Hofim@hcarmel.org.il

ברכות הצלחה!

לתלמידי כתה א'

לעולים לחטיבת הביניים

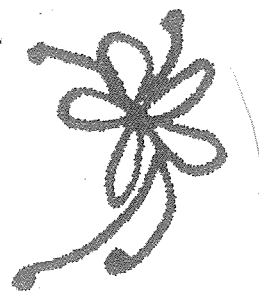
איילת חן גריידי
הדרי עדן
הודיה תורג'מן
הראל עדן
יעל בן סירא
שי ברנשטיין
שירה גריידי
שירי בן ארי

אורי לקסנר
איילה וייל
אריאל גולדמן
הודיה ליאון
הילה קליין
יאיר וינר
יהוחי אירגאס
יהלי בן ארי
יקיר יהלום
מעין לייזרסון

לכל ילדינו ותלמידינו שהתחילו את שנת הלימודים החדשה

ליונית יעקבי

שסיימה את תפקידה כגננת בגן הבוגר,
לאחר שנים של עבודה והשקעה בילדי
המשק.

למסיימי י"ב

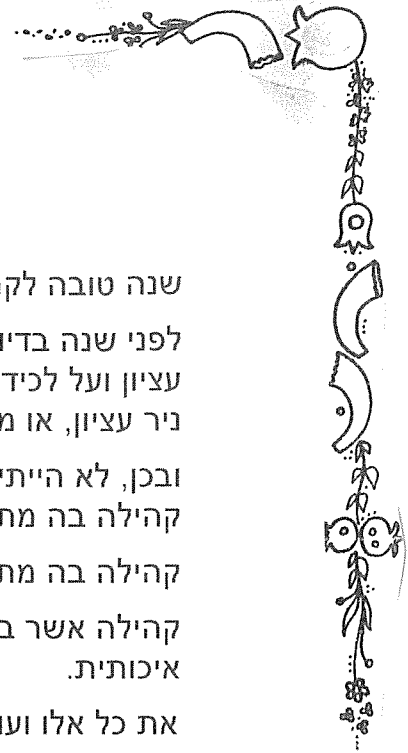
כרמל רוזנברג
עידן בן ארי
פארן רז
יובל שפירא
אמיתי שער

בהצלחה בדרככם החדשה!

שנה
טובה!

ברכה לראש השנה מנהל הקהילה – ארנון רוזמרין

שנה טובה לקהילת ניר עציון.

לפני שנה בדיוק, בטקס הרמת כוסית לראש השנה, דיברתי על איכויות קהילת ניר עציון ועל לכידותה וערכיה. הציניקנים שאלו אם אני שיכור ואם אני אמנם מדבר על ניר עציון, או ממחזר נאום מקיבוץ אחר, ממוקם אחר...

ובכן, לא הייתי שיכור, אולי מעט נאיבי, אבל קהילה איכותית אני בהחלט יודע לזהות. קהילה בה מתקיימת שותפות, עזרה הדדית ודאגה לחלש – היא קהילה איכותית. קהילה בה מתקיים יחד קהילתי, פעילות משותפת ושיח חברי – היא קהילה איכותית. קהילה אשר בניה, תושביה ורבים אחרים מתדפקים על שעריה – היא קהילה איכותית.

את כל אלו ועוד, כדאי לזכור, לשמר ולנצור. מושב ניר עציון, הינו בראש וראשונה משק יצרני חזק ומאוזן וקהילה איכותית, הנמצאת כרגע בטלטלה, כיוון שלא עלה בידה לקבל שינויים נדרשים, להתחדש ולקלוט חברים חדשים, אך בסיסה עדיין איכותי ואיתן.

את הקהילה היפה הזו, על איכויותיה וקשייה, נושאים עדיין, עשרות מתנדבים, בועדות המסורתיות ובצוותים שהוקמו לצרכי ההתחדשות. תודה רבה לכולם!!! גם היקף העשייה על ידי מתנדבים אינו מובן מאליו (בקיבוצים רבים צומצמה או נעלמה ההתנדבות) ומעיד על חוסנה ואיכויותיה של קהילת ניר עציון.

בשנה החולפת, השגנו התקדמות במספר תחומים:

- א. בתחום התכנון – השלמנו תהליך תכנוני וקהילתי של חלוקת מגרשים, במסגרתו הגדרנו את מגרשי החברים הקיימים ואת המגרשים המיועדים לבנייה בגל הקליטה הקרוב. בימים הקרובים, תוגש התוכנית לוועדה המקומית, לאישור תב"ע.
- ב. בתחום הקליטה: אישרנו באסיפה את הסדר הקליטה, אשר בבסיסו הגדרת מעמד הנקלט כ"חבר חדש", הבונה את ביתו במשק. קיימנו כנס ראשוני מאוד של בנים ותושבים ואנו מקווים לפתוח בינואר 2018, בהרשמה לשלב א', שיכלול כ-30 משפחות נקלטים, אשר יבנו את בתיהם בתחומי המחנה הקיים.
- ג. בתחום שיוך דירות: אישרנו באסיפה שיוך דירות על פי החלופה הקניינית (1456), צוות שיוך דירות פועל בהנחיית עורכי הדין, להשלמת תיק שיוך מול רמ"י. בשל ערך המגרשים הגבוה באזורנו, נדרש למאמץ כלכלי להשלמת המהלך, אך חשוב להבין כי גם "ערך המתנה" גבוה ביותר.
- ד. בתחום הסדרי אורחות חיים: התחלנו בתהליך עם חברת 'אנשי דרך', בראשות אילן מאיר, כאשר המנדט עפ"י החלטת האסיפה הוא: "הצעה להסדרי אורחות חיים עפ"י מודל כפר עציון – מסלול פתוח ומסלול בטוח". אילן מאיר פועל "מלמטה": הוא התחיל באבחון קהילתי מקיף, בו נפגש צוות 'אנשי דרך' עם כחצי מחברי המשק ובהמשך, פועל עם צוות יישובי נבחר לגיבוש ההצעה.

שנה
טובה!

א. בתחום הבנייה: התחלנו בהקמת בתי קבע עבור שתי חברות, אשר חיכו זמן רב ויגיעו אל הנחלה המיוחלת בתוך זמן קצר. השלמנו, במהלך מהיר וזול – פתרון זמני, אך ראוי - לעזרת נשים מונגשת בבית הכנסת.

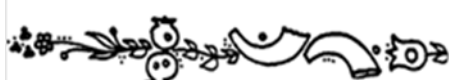
ב. בתחום הפעילות הקהילתית: קלטנו השנה, לראשונה בניר עציון, "גרעין צבר". יש היבטים רבים ופנים רבות למהלך, אני מעדיף את העמדה של: "זכינו לקחת חלק בפרויקט לאומי, ציוני וערכי מהמעלה הראשונה, המשפחות המארחות זכו לחווייה ייחודית וכולנו תרמנו ונתרמנו". וכדברי נערה בת המשק: "זה נהדר, לא האמנתי שניר עציון יירתם לנושא כזה".

בשנה הבאה עלינו לטובה, שנת תשע"ח, יבשילו להערכתי כל המגמות הללו, לכדי עובדות בשטח. אמנם, לא הכל תלוי בנו וקשה להעריך את משכם של תהליכים אלו, אך אני מעריך ומקווה כי בראש השנה תשע"ט, נהיה כבר לאחר תהליך שינוי אורחות חיים, כאשר מרבית החברים הקיימים נשארים במסלול השיתופי, אשר יתעדכן לכדי שיתוף נכון ובריא יותר. נהיה עמוק בתהליך הקליטה, עם רשימת נקלטים מוגדרת ומגרשים לקראת בינוי. נבסס, ככל שהדבר בידינו את תהליך שיוך הדירות ונשלים את תהליך שיוך פירות הנכסים.

אמרתי שלא הכל תלוי בנו, אבל הרב – בהחלט תלוי בנו. ביכולתנו לראות את טובת הכלל, להגיע להסכמות ולקבל החלטות משותפות. בנכונותנו לקבל בברכה שינויים נדרשים ובעיקר – ביכולתנו לסגל גישה רחבה ומרחיקת ראות, המדגישה את העיקר ודוחה את הטפל.

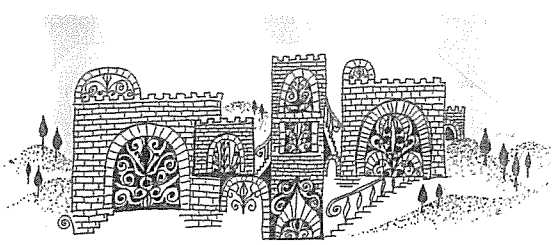
אני מקווה ומאחל שנשכיל לבחור בעיקר ולא בטפל, במאחד ולא במפלג.

שנה טובה וגמר חתימה טובה.

שנה
טובה!

מצעד ירושלים

לכבוד יום ירושלים נערך ערב סיפורי ירושלים, במועדון הוותיקים. דוד בן דוד סיפר את הסיפור הבא, שביקשתי שיספר גם לי, כדי שאכניסו לעלון. נירה

דוד בן דוד

אחרי המפלה שנחלו הגרמנים, במלחמת העולם השנייה, במוסקבה ובלנינגרד, פנו הגרמנים דרומה, במגמה להגיע למזרח התיכון של רוסיה הדרומית, אל בקו ואל אזרביג'אן, שם היו מקורות נפט לו נזקקו להפעלת מכונת המלחמה שלהם.

הגרמנים כבשו את אוקראינה בחטף והמשיכו מזרחה, עברו את הנהרות הגדולים - דנייפר, דיינסטר ודון ורק מכשול אחד נשאר בינם לבין מדינות הקווקז העשירות בנפט - נהר הדנובה.

האנגלים נבהלו, כי ידעו שהקווקז גובל עם איראן, ואיראן גובלת עם עירק, בה יש אוצרות נפט, מהם שאבו האנגלים נפט והובילו אותו בצינורות דרך עבר הירדן לחיפה, שם זיקקו אותו לשימושם. האנגלים חששו שהגרמנים יגיעו דרך הקווקז ועירק גם לארץ ישראל.

באותה תקופה שירתי בחיל ההנדסה של הצבא הבריטי, והפלוגה שלי הועברה למקום שהיום נמצא בו "מצפה יריחו" ונצטוונו לבצר את כביש יריחו - ירושלים, כדי שהגרמנים לא יוכלו להגיע לארץ ישראל. מאות פועלים ערבים עבדו בעבודה זו כשאנחנו ממונים על עבודתם מטעם הצבא.

(לפני כשנה ביקרתי במצפה יריחו ושאלתי על עמדות או מבצרים בסביבה. הראו לי עמדה שלמיטב ידיעתם, נבנתה ע"י הלגיון הערבי. ישבתי איתם חצי לילה וסיפרתי להם על הביצורים שבנינו במסגרת שרותי בצבא הבריטי).

ב- 1941-1942, החלו הרוסים מנצחים את הגרמנים בסטלינגרד ובקורסק. האנגלים נשמו לרווחה - מקורות הנפט שלהם היו בטוחים מן הגרמנים. לאות כבוד לצבא הרוסי החליטו האנגלים לקיים מצעד כבוד בירושלים, בו גם אני והפלוגה שלי השתתפנו. היה זה מצעד של הרבה כוחות צבא אנגליים, ביניהם גם חיילים יהודים מארץ ישראל, מלווה בתזמורת צבאית. צעדנו מן השכונה הארמנית, לאורך חומות ירושלים עד הר הצופים.

קשה לי לתאר את ההרגשה ואת התרוממות הרוח שחשתי ביודעי שאנחנו החיילים היהודים הראשונים הצועדים לאורך חומות ירושלים, מאז בר כוכבא.

ראיתי בדמיוני את עצמי צועד כחייל בצבא יהודי עצמאי, במדינה עצמאית במצעד השחרור של עם ישראל.

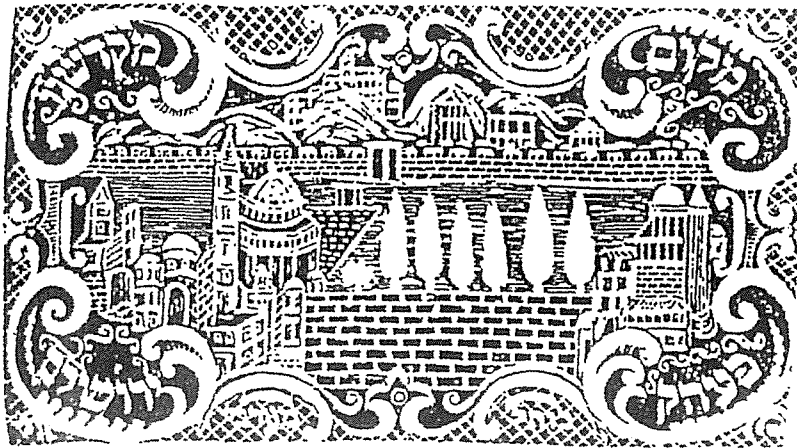

שנה
טובה!

אירוע מרגש נוסף הקשור בירושלים, מאותה תקופה, הוצאתי מספרו של דוד בן דוד "גשר על תהומות":

בט' באב באותה שנה התארגן באופן ספונטני מצעד של עשרות חיילים יהודים מיחידות שונות שבאימפריה, והם צעדו לעבר הכותל המערבי. בראש המצעד צעד רב צבאי מאוסטרליה. בתום הקינות החלו עשרות חיילים במדים לשיר בצוותא ליד הכותל המערבי את "התקווה". השירה זעזעה את המשמר הבריטי, שהופקד להשגיח שיהודים לא ישירו את המנום במקום זה. השוטרים אצו למקום התקרית והופתעו למצוא לפנייהם עשרות חיילים ובראשם רב סרן אוסטרלי, עומדים ושרים בכל כוחם את ההמנון היהודי. מהעדר סמכות לא יכלו לעצור חייל, וכל שכן קצין אוסטרלי. הם נאלצו להסתפק בכתיבת דו"ח סתמי ולחזור לתא המשמר בבושת פנים ובחריקת שיניים.

תנחומים

לחיים ארז במות אימו חיה קלרה הוכבויס
ליהודית בקרמן במות אחותה ציונה בן ישי
במות אחיה אברהם זלקין
מן השמיים תנוחמו!

ניחוחות מן העבר

עמליה זוהר

פרוייקט "ניחוחות מן העבר" הוא פרוייקט התנדבותי של סטודנטים מילגאיים עם ניצולי שואה. זהו פרוייקט מיוחד במינו בו נחשפו סיפוריהם של ניצולי השואה תוך כדי ביטול משותף יחד עם סטודנטים מתנדבים במהלך השנה האחרונה. המטרה הסופית הייתה: הוצאת ספר מתכונים הזכורים לניצולים מן הבית.

ב- 17.7.2017, כ"ט תמוז תשע"ז, הושק ספר הבישולים, שהוא תוצאה של המפגשים, באירוע בחסות ממשלתית.

הכל החל ע"י הסטודנטית רעות עפרוני מן המרכז הבינתחומי בהרצליה שיזמה את הפרוייקט. אלי היא פנתה דרך המועצה האזורית שלנו, חוף הכרמל. כמובן שהסכמת הפרוייקט התחיל לרוץ. רעות שלחה אלי שני סטודנטים שראינו אותי על מה שעברתי בשואה. הכל הוקלט וגם צולם ע"י צלמת מתנדבת. רמי לוי סיפק בחינם את כל החומרים. כעבור שלושה חודשים, כאמור, ביולי השנה, ארגנו לנו, לכל 43 המשתתפים בפרוייקט, ניצולים מכל הארץ, הסעה לכנסת. נסעתי לכנסת יחד עם בתי דיצה ובעלה ושני הסטודנטים שבישלו יחד איתי את המאכל שזכרתי מן הבית. האירוע, בהשתתפות כ- 350 איש, חברי כנסת שנוגעים לניצולי השואה ולוותיקים של המדינה, הונחה ע"י דן כנר והיה מאוד מרגש. השרה לשוויון חברתי, גילה גמליאל, פרסה את חסותה על הפרוייקט ובנאומה אמרה: "יש משהו בבישול שפותח את הלבבות..."

את המתכונים ריכזה רעות עפרוני, יוזמת הפרוייקט, בספר בשם "ניחוחות מן העבר". בסוף האירוע עלו כל הניצולים על הבמה לתמונה משותפת והשרה גילה גמליאל העניקה לנו את הספר.

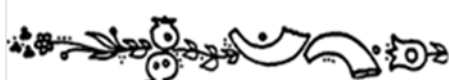
האירוע היה אירוע מכבד ומרגש לניצולי השואה ולמדינת ישראל. דרך אגב, הספר כבר נמכר בצומת ספרים וכל הכנסותיו קודש לרווחת ניצולי השואה. (את סיפורה של עמליה זוהר ניתן לקרוא בקהילנט ניר עציון, ותיקים, תיעוד זיכרונות)

עמליה עומדת רביעית מימין

לעמליה ברכות
להשתתפותך
בפרוייקט

ניחוחות מן העבר!

התחלה חדשה

טליה וזיו יעקבי

חג שמח לקהילת ניר עציון!
התבקשנו לכתוב כמה מילים על עצמנו לכבוד ראש השנה.

התחתנו בנס ציונה לפני כחצי שנה באירוע שרובכם הייתם נוכחים בו.
לאחר מכן גרנו במשך 4 חודשים במושב שעלבים ועברנו למשק לפני כחודש וחצי.

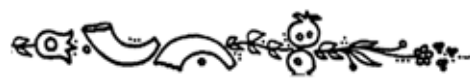
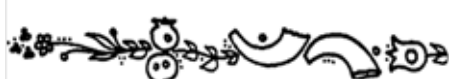
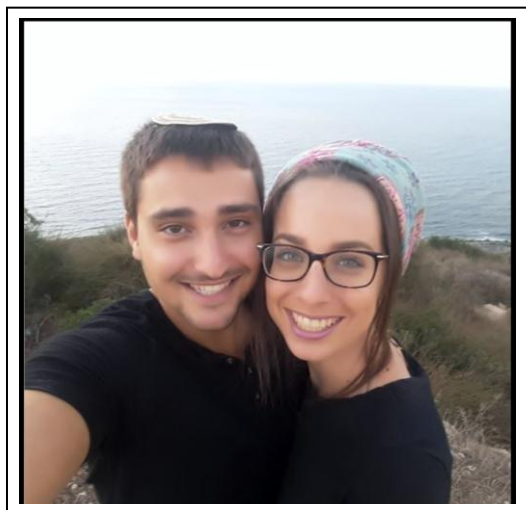
זיו (23) בן משק לבית משפחת יעקבי מנחם ויונית.
התשחררתי לא מזמן מהצבא כמפקד בחיל שריון והיום אני עובד כמאבטח בחברת
אינטל במתחם מת"מ.

טליה (23) נולדתי בפ"ת וגדלתי בעיר מודיעין.
שירתתי במשך שנתיים כבת שירות ביישוב קדימה-צורן.
סיימתי השנה תואר לחשבונאות וכלכלה באוניברסיטת אריאל וכיום אני לומדת
במכללת רופין במסגרת שנת השלמה ללימודי ראיית חשבון.

התרגשנו לעבור לגור במשק ולהנות מהקהילה הנפלאה והנוף המדהים.
מיד כשהגענו קיבלו אותנו בחום, בידידות ובכל מיני פינוקים ועוגות.
תודה רבה!

ולסיום רצינו להגיד תודה על הנחיתה הרכה והדאגה התמידית.
אלו דברים שאינם מובנים מאליהם בכל מקום וזוהי זכות גדולה בשבילנו להיות חלק
מקהילה כל כך חמה ואיכותית.

שנה טובה ומתוקה!

טקס הענקת אות "אביר הלגיון הצרפתי"

לפנחס מוטוט

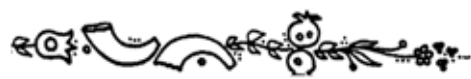
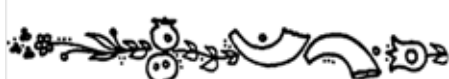
נגה טובלי (מוטוט)

בתאריך 12.7.2017 נערך באולם "נוף כרמל" טקס מכובד ומרגש, בו קיבל אבי את אות "אביר הלגיון הצרפתי". בטקס נכחו נספחי השגרירות הצרפתית: הקולונל (סגן אלוף) ברונו קונסטנטינו וסגניתו וירג'יניה, ששאו נאום והעניקו את המדליה לצלילי ההמנון הצרפתי ו"התקווה". כמו כן השתתפו בני המשפחה, חברים וחברי משק שבאו לכבד את המעמד.

פסי, מעורכות העיתון "בניר", פנתה אלי בסיום הטקס וביקשה שאכין כתבה ובה גם דברי הקולונל, שכללו ציוני דרך בשירותו הצבאי הצרפתי של אבי ואת הנימוקים למתן המדליה.

וכך מספר אבא:

"בשנת 1943 בהיותי באלג'יר גויסתי בגיל 18 לצבא הצרפתי. ממרוקו, שם הייתה ההתארגנות הצבאית, הפלגנו לאנגליה - שם הייתה ההערכות לקראת הפלישה לנורמנדיה. בין גנרל לוקלייר מצבא צרפת החופשית, שבראשו עמד דה-גול, לבין גנרל פטון האמריקאי התקיים ויכוח: מי יכנס ראשון לפריז על מנת לשחרר אותה מידי הגרמנים. גנרל לוקלייר לקח את ההחלטה ובמפתיע נתן את ההוראה להיכנס לפריז. לאחר שחרור פריז נבחרו ארבעה טנקים לתהלוכת ניצחון, ואני הייתי אחד מהארבעה. (ניתן לצפות בנו בתיעוד שנעשה בסרטים "היום הארוך ביותר" וב"האם פריז בוערת") המלחמה המשיכה ובינואר 1944 קיבלנו הוראה: "היעד הבא - שטרסבורג!" שוב גנרל לוקלייר, בניגוד להוראת האמריקאים, החליט להעביר אותנו בדרך צדדית ומסוכנת, וכך - חצינו את נהר הריין וחסמנו את גשר קלן כדי למנוע את חדירת הגרמנים. הטנק שלי חטף פגיעה ישירה מבזוקה. מפקד הטנק ניסה לברוח ונהרג במקום. נותרנו אני וחייל נוסף כשאני פצוע מרסיסים בירך שמאל. כתגובה ראשונית העלמתי את הדיסקית שלי כדי שהגרמנים לא יידעו שאני יהודי. נלקחנו בשבי והועברנו מיד לחקירה. כדי לא למסור מידע סודי ומסווג העמדנו פני תמימים, בטענה שהיינו מופקדים רק על הטיפול השוטף בטנק. הוחלט להוציא אותנו להורג בתלייה. קראתי פעם אחר פעם את "קריאת שמע" ... באור ראשון של בוקר המחרת העמדנו פני ישנים ושמענו את הגרמנים מתכוננים לנסיגה. ניצלנו את הליכתו של השומר לשירותים ואת ההמולה מסביב וחמקנו החוצה. בדרכנו עברנו דרך חדר המפקד שהיה באותו רגע ריק מאדם, וחטפתי משולחנו אקדח ושתי חרבות לצורך הגנה. יצאנו לחצר, קפצנו לג'יפ שהיה שם ופתחנו בדהרה אל מחוץ למחנה. לאחר ששחררתי מבית החולים בו טופלתי עקב הפציעה, חזרתי לשדה הקרב, הפעם עם טנק אחר- לימן. לחמנו בחבל אלזס בשיתוף עם דיביזיה אמריקאית. הנקודה האחרונה בצרפת שהייתה עדיין בשליטת הגרמנים הייתה RAYON - "קן הנשר הגרמני" ליד העיר בורדו. מי שעזר לנו להשתלט על הגרמנים היו האנגלים וחיל

האוויר שלהם. בתום חמישה ימים של קרבות קשים (13-19.1.1945), שבמהלכם נהרגו מאות גרמנים, חזר נמל בורדו לתפקד וצרפת שוחררה מעול הגרמנים. המשכתי לשמש כנהג (לא טנק) של אחד המפקדים החשובים, וכשהוא השתחרר מינו אותי למדריך טנקים. לאורך כל תקופת המלחמה לא ראיתי את משפחתי, מלבד שבוע אחד בו שחררו אותי לאחר מות אבי.

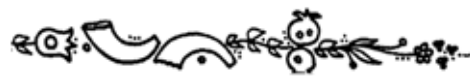
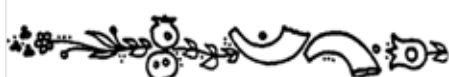
בגיל 21 בתאריך 9.5.1945 סיימתי את שירותי הצבאי, אשר במהלכו היה לי "רומן" עם שלושה טנקים: אחד שרוף, אחד מקולקל וטנק אחד תקין. את החרב שלקחתי מהשבי הפקדתי בידי של נכדי דניאל אשר שומר אותה בביתו צמוד לכספת. כמה אירוני: חרב גרמנית ממלחמת העולם השנייה שומרת על פתחה של כספת, בה שמור אקדח של חייל צה"ל המשרת בחיל האוויר...."

עד כאן דברי אבא.

זה המקום בו אנו, שלושת הבנות רוצות להודות בראש ובראשונה למשה וסטלה בן סעיד, אשר ללא יוזמתם ועזרתם הטקס במשק לא היה יוצא אל הפועל. הם אלה שיצרו קשר עם השגרירות ודאגו שנציגיהם יגיעו לכאן להענקת המדליה (מה שלא מקובל כלל) במקום שאבא יגיע אליהם.

משה וסטלה ביצעו אין ספור שיחות טלפוניות בארץ ולצרפת, דאגו למשלוח המדליה ולהבאתה ועוד רשימת מטלות שהיריעה קצרה מלהכיל. תודה לכם מעומק הלב!!!
תודה רבה לארגון רוזמרין מנהל הקהילה ולנעה בנישו ש"הרימו את הכפפה" ודאגו לארגון הטקס על הצד הטוב ביותר: החל מארגון האולם וכלה באביזרים ובכיבוד. יישר כוח!
ולכם, כבוד הרב רון, ד"ר קובי וחברי משק יקרים, תודה שבאתם לחלוק כבוד לאבא ולהיות איתנו ואיתנו ברגעים שמחים ומרגשים אלה. תבואו כולכם על הברכה
מהבנות: מיכל, נגה ואסנת ובני המשפחה.

סיפורה של חרב

דניאל טובלי (בנם של נגה ונסים)

עוד בהיותי ילד התלהבנו בכל ביקור מהחרבות המבריקות התלויות על קיר העץ אצל סבא. כשגדלנו, סיפר לנו סבא את סיפור נפילתו בשבי הגרמנים ואת סיפורה של החרב. כולנו רצינו אותה והתגאינו בסיפור על סבא הגיבור.

ללא קשר, אבי קנה דירה בירושלים ועד לסיום השיפוץ והמעבר לגור בה עברו שנים. לאורך השנים סבא נהג לצחוק איתי ולומר, שייתן לי את החרב בתמורה לחדר מתחת לבית ברחוב הל"ה. ואכן, בשנת 1995, בביקור הראשון של סבא בבית החדש, הבאתי לו מפתח גדול מקרטון...

...אך החרב עדיין תלויה על הקיר...

באירועים מיוחדים נהגו סבא וסבתא לתת מתנות סמליות מעבר למתנה הכספית, וכך יצא שאחי קיבל תיבה מכסף ומקצת מאוסף המטבעות של סבא, ואני קיבלתי לבר המצווה מעט מאוסף הבולים.

...אך החרב עדיין על קיר העץ...

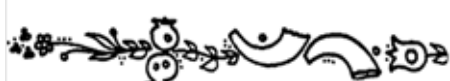
לא זוכר מתי בדיוק, אבל איפה שהוא כבר היה גלוי, שהחרב מיועדת לי, אך... עדיין הייתה תלויה על קיר העץ....

בפברואר 2013, ערב לפני חופתי, סבא בא, הגיש מעטפה ואת החרב. מיותר לציין, שבמקרה זה דווקא החרב הייתה מעניינת. כיום, החרב מונחת אצלי בארון ליד הכספת, מתוחזקת ושמורה וממתינה להיתלות על קיר חדש... קיר בית הקבע שלי לכשיהיה... ומי יודע, אולי יהיו עוד דור או שניים מספר ילדים קטנים, שיערגו לחרב של סבא... של סבא... של סבא...

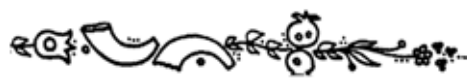
סבא יקר, המדליה ראויה לך כפי שאתה ראוי לה, ואני מאחל לך שנים רבות במחיצתה

באהבה ובהוקרה, נכדך דניאל.

ענה
טובה!

"אנשים טובים באמצע הדרך" (נעמי שמר)

טוב ליבם של אנשים מרגש ונמדד בעיקר כשאתה במצוקה. שמחנו לגלות אנשים שיצאו מגדרם כדי להקל עלינו (הבנות לבית מוטוט) ולגרום לנו לשקט נפשי ולרגע של נחת.

תחילה - תודה ענקית לכל אותם חברי משק שלאורך השנים אירחו את סבא בשבתות, שימשו לו לחברה ו"נכנסו לסבב". זה הקל עלינו, הבנות, ואפשר לכל אחת מאיתנו להגיע פעם בחודש. אבא נהנה אצל כל אחד מכם ושמורה לכם פינה חמה בלב.

ואם ב"פינה" עסקין - זה המקום להקדיש פינה מיוחדת לדינה קדר: כשחלה הרעה בתפקודו של אבא, הפנו אותנו לדינה קדר. היא נרתמה במרץ ולא חסכה שום מאמץ במציאת מטפל לאבא, ותוך שבוע מיום פנייתנו כבר התחיל לורנס המטפל את עבודתו. (זוהי מהירות הזויה כשמדובר בהתנהלות מול גורמים חוץ משקיים). מעבר לכך דינה נמצאת איתנו בקשר קבוע: מסייעת במציאת פתרונות לבעיות שוטפות, מילוי טפסים והתנהלות מול סוכנות העובדים הזרים ורשויות ההגירה, עזרה בכל תחום אפשרי הנוגע לאבא ומתן עצות לאור ניסיונה.

אך מסתבר, שגם החצי השני ל"בית קדר" (וכוונתנו היא לישי) נרתם אף הוא לסייע: בהסעת אבא לרופאים, לבדיקות, לבית חולים ולהחזירו הביתה ובכל מה שנדרש.

בהזדמנות זו ברצוננו להודות לד"ר קובי ולאחות דינה על מעורבותכם ועזרתכם הרבה, וכמובן - על הטיפול המסור.

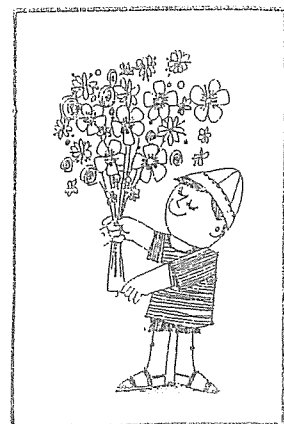
ולכם, חברי המשק ותושביו, שדרשתם בשלומם של אבא, לאלה שנענו לבקשותיו וסייעו בכל רגע נתון ובכל דבר אפשרי - תודה! תודה! תודה!

אך מעבר לעזרה הטכנית, שהיא ממש לא מובנת מאליה, גיליתם כולכם אנושיות, אכפתיות ורגישות יוצאת מגדר הרגיל. תבואו כולכם על הברכה. מי ייתן ונוכל להשיב לכם כגמולכם.

בתודה ובהוקרה מעומק לב

מיכל, נגה ואסנת מוטוט ובני המשפחה.

לפנחס ברכות לקבלת האות!

עונה
טובה!

התחלה חדשה

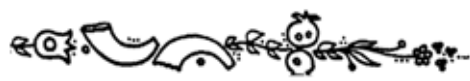
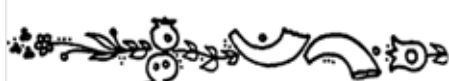
מעיין (נווה) ודורון חריר

מעיין: במקור מכאן, בת 21. לומדת כלבנות טיפולית ועובדת בגנים במושב.

דורון: במקור מגינות שומרון, למד בישיבה התיכונית "חצים" באיתמר ועושה הסדר ב"ישיבת מאיר אריאל אופקים". כיום שריונר ומשרת בשיזפון.

נהנים מאוד מהשקט במושב ושמחים שזכינו לגור פה.

גרים בצריף שליד דירת בנות השרות הלאומי.

70 שנה לפרשת אקסודוס

לפני 30 שנה, במלאת 40 שנה לפרשת אקסודוס, פרסמנו כתבה ב"בניר" ובה ראינו חברים מניר עציון שהשתתפו בהפלגה ההיסטורית. לרגל מלאת 70 שנה לאירוע אנו שבים ומפרסמים את הכתבה מחדש לכבוד חברינו ב־שברובם אינם עוד איתנו.

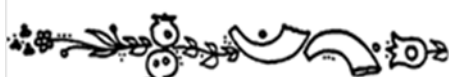
40 שנה לפרשת "יציאת אידופה תש"ז"

"אקסודוס"

שרה קלוש נזכרת: "את הילדים והחלשים שיכנו על הסיפון באויר הצח ואילו אנחנו נאלצנו להכנס לבטן האניה. ללא אויר, מעט מזון, לינה במיטות על קומות וכו'. כשעלינו לשאוף אויר מיד צעקו ברמקול שאסור להתרכז בצד אחד כדי שהאניה לא תיטה הצידה".

שנת תשמ"ז (1987) מציינת 40 שנה להעפלה, פרק של מאבק, גבורה ומסירות על הזכות לעלות לארץ ישראל. ל"אקסודוס", אחת מספינות המעפילים, סיפור מיוחד של תלאות. על סיפון ה"אקסודוס" - "יציאת אירופה 47", היו בין השאר כמה צעירים שהיום הינם חברי ניר-עציון. בקבוצת "תקוה" שעמדה להתאחד בארץ עם קבוצת "אחדות", היו שרה וינקלר, שרה קלוש וישעיהו (טיבי) שחר. כולם ניצולי שואה שהיו מאושרים לעזוב את אדמת אירופה עליה ידעו ימים מרים. ב"גרעין הצרפתי" היו חברים עדה ודוד בנישו, זוג צעיר שנישא רק לפני ארבעה ימים וההפלגה היתה אמורה להיות גם ירח הדבש שלהם. נפגשנו עם חברים אלו ובקשנו לשמוע את סיפורם האישי מאותה תקופה. ה"אקסודוס", ספינת נהר במקורה, לא התאימה למסע בים וגם התנאים הפיסיים שבה לא היו נוחים, הפליגה מצרפת ב-10 ביולי 1947.

שנה טובה!

שרה קלוש: "האנגלים שליוו אותנו הודיעו ברמקולים בכמה שפות שכדאי לנו לרדת ולעבור לספינות שלהם. כמובן שלא ירדנו ולכן פגעו בספינה בכח ע"י כך שהתנגשו בה. הבחורים נלחמו למעלה ואנו עזרנו מלמטה כמה שיכולנו. פתאום ראיתי לידי חור ענק שנפער כתוצאה ממכת האניה האנגלית. מזלנו שהחור היה גבוה והמים לא חדרו..."

האנגלים הגיבו בחומרה על מטר קופסאות השימורים וההתנגדות לכניעה ופתחו באש שכתוצאה ממנה נהרגו שלשה, אחד מהם ילד. המעפילים ידעו שהובסו והפסיקו את הקרב. הספינה הפגועה נכנסה לנמל חיפה ביום ששי אחה"צ. עדה נזכרת שהם החליפו את בגדיהם לבגדי שבת ונאספו על הסיפון: "השמים היו כחולים-כחולים וכולנו שרנו את התקוה..."

שרה וינקלר: "הגענו לחיפה ביום ששי וההכרח לעזוב אותה היה נורא." המעפילים הורדו מה"אקסודוס" והועברו לשלוש ספינות משא בריטיות כשרק בגדיהם לגופם. התנאים היו גרועים פי כמה. הצפיפות היתה נוראה, אנשים שכבו ממש זה על זה באולם חם ולא מאוורר. התפריט, כך נזכרת עדה, כלל כפית מרגרינה, כפית ריבה ומעט שימורי בשר וביסקוויטים. מלבד מים לשתיה, קיבל כל אדם קערת מים מתוקים ליום, בה היה צריך להשתמש לכביסה, רחצה וחפיפה. בשלב כלשהוא שלח ה"ג'וינט" פירות וירקות טריים, מה שגרם לדיזנטריה קשה.

לעדה בנישו היתה החויה העיקרית יציאה לירח דבש, ללא סיכוי לפרטיות: "היה קצת מוזר לזוג צעיר להיות 24 שעות ביממה בין הרבה אנשים, אך יחד עם זה היתה לנו גם הרגשת כיף, כי זה היה משהו מיוחד. הפלגתי בפעם הראשונה בחיי..." חויה נוספת שנחרטה היטב בזכרונה של עדה, היה המפגש עם ניצולי השואה. "היה לנו קצת הלם לפגוש את האנשים שעברו שואה. ניצולי מחנות בעלי מנטליות שונה משלנו. היה לנו רושם שהם כל הזמן רבים ומתגוננים ובעיקר על אוכל ומים. אנו לא עברנו טראומה כזאת וזה היה לנו זר. אנשים רימו כדי להשיג כמות גדולה של מים והיו מקרים שהגיעו לכדי מכות. אחד מקבוצתנו קיבל התקף פסיכוטי לאחר מכות שספג מאנשים שהאשימו אותו בחלוקה לא צודקת של מצרכים. זה היה מגע עם עולם של אנשים בגילנו שהיו יותר מנוסים והכירו את המאבק שבחיים".

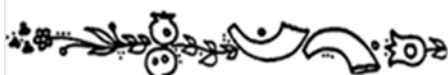
על סיפון "אקסודוס" היו 4500 נוסעים ובודאי היו כאלה שהתנהגו בדרך שתארה עדה. אך לא כולם. מספרת שרה וינקלר: "כל זמן שהותנו על האניה לא אכלנו כמעט כלום כי האוכל היה טרף. אולי לא נהגנו בחכמה, כי כבר היו מאחורינו שנות רעב רבות ולא יכולנו לדעת כמה זמן עוד נרעב..."

ה"אקסודוס" שייתה לכוון חיפה, כשלידה ליווי צמוד של ספינות בריטיות ומטוסים. בלילה האחרון להפלגה נראה היה שיש להתכונן למאבק.

שרה וינקלר: "האנגלים הכריזו כל הזמן ברמקולים שנכנע. בלילה האחרון זרקנו לים את מרבית חפצינו כדי להקל על הספינה".

למעפילים ניתנו הוראות מפי מנהיגי האניה להתגונן בעזרת קופסאות שימורים וקרשים.

עדה: "לי היתה דאגה מצחיקה שאולי אהרוג אנגלי כשאכה על ראשו בקרש. התייעצתי עם דוד כיצד לא להרוג אנגלי והוא הציע לי להכות עם הקרש על הרגליים. מהקרב אני זוכרת את פצצות הגז המדמיע שזרקו האנגלים וזה היה איום ונורא..."

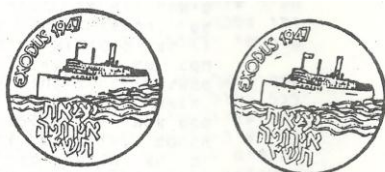

על קורותיו, לאחר שהורד מן האניה מספר ישעיהו שחר: "אחרי שהורדנו מן האניה בגרמניה סחבו אותנו בכוח. מבחינת יחס הכוחות על כל מעפיל היו שני חיילים. חכתה לנו רכבת ודחפו אותנו לקרונות. כמובן שהתנגדנו אך לאט לאט התחלנו להשלים עם המציאות החדשה. משטרה צבאית של הצבא הבריטי שמרה עלינו והביאה לנו מרק חם במיכלים. סרבנו לקבל את האוכל ותוך כדי התקוטטות עם המשטרה תפסתי מיכל ושפכתי את תכולתו על החיילים. הם הסתלקו אך יחד איתם סחבו גם אותי. תוך כדי גידופים השווייתי את הפעולות שלהם לפעולות הנאצים ואת בוויין להטלר. נעצרתי והובלתי לתחנת המשטרה. היו שם עוד כששים איש מבין המעפילים ובהאשמה שאנו טרוריסטים הועברנו למשטרת הנמל בהמבורג. שם עברנו חקירות שתי וערב על מנת לגלות אם מישו מאיתנו נמנה עם פעילי ההעפלה. הוחזקנו שם כמה ימים שלוו בחקירות שוב ושוב.

בוקר אחד עמדתי בפינת האולם בו היינו עצורים ובאמצע הנחת תפילין פרצו אנשי הבולשת לחקירה. אך כשגילו אותי עם תפילין על הראש ועל הידיים ניגשו אלי לברר מהו ה"דבר" המוזר. עניתי להם שזהו מכשיר קשר. אחד מהם ניסה לחטוף ממני את התפילין ואז הסברתי שזה שייך לתפילה והוא עזב אותי בבושת פנים. לאחר יומיים שלשה הועלנו על משאיות והסיעו אותנו למחנה פפנדוף שכבר מבחוץ עשה עלינו רושם של מחנה ריכוז חדש. לאחר כ- 70 ימי תלאות היינו שבורים מבחינה פיסית, אך בליבנו החלטה נחושה לנסות את אותה דרך ביתר הצלחה. את רוחנו לא שברו וחיכינו שוב להזדמנות לעליה ארצה."

מגרמניה חזרו המעפילים לצרפת במשאיות או ברכבות והפעם עלו בדרך שונה. עדה ודוד עלו בעליה ג' בדרכונים אמיתיים עם ויזה מזויפת, שמיד נאספו לשימוש נוסף. שרה וינקלר וחבריה עלו בעליה ד' בזהות מזויפת. בפעם זו האיר להם המזל יותר פנים והם כולם עמנו היום.

(פורסם בבניר, ט"ו אב, תשמ"ז, 1987)

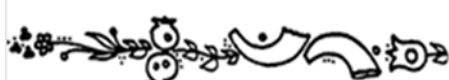

ספינות הכלא התרחקו מחופי הארץ ולמעפילים הוברר שאין פניהם לקפריסין. שרה וינקלר: "היה אחד, שידע הכל ואמר שנחזור לצרפת. צחקנו ולא האמנו לו. כשאכן הגענו לצרפת צעקו לנו מהחוף לא לרדת. לאחר כמה ימים באה משלחת צרפתית שהציעה לנו לרדת מהספינות ולקבל אזרחות צרפתית. לצרפתים לא נראתה דרך השימוש בכוח וכשראו את התנגדותנו פרצו בבכי. המעפילים הגיבו בנשק היחיד שהיה בידם - שביתת רעב. הבריטים שהיו על הספינות ניסו למנוע תקשורת בין האנשים שעל החוף, שהיו נציגי ארגון ההעפלה, לבין המעפילים שעל הספינות. הם עשו זאת ע"י צפירות ממושכות שקטעו כל אפשרות לדו-שיח מהספינות לחוף. במשך הזמן נוצרה דעת קהל אוהדת כלפי מעפילי ה"אקסודוס" ועתונאים החלו להתעניין בגורלה. לאחר שלשה שבועות בצרפת הפליגו שוב הספינות לכוון לא ידוע, ולבסוף, ב-8 בספטמבר, עגנו בהמבורג שבגרמניה.

שרה קלוש: "הסתובבנו בים התיכון 12 שבועות. לא היה די אוכל. ביום היה חם ובלילה קר ולא היו לנו שמיות. בסוף הביאו אותנו לגרמניה והורידו אותנו בכוח. היינו נראים נורא - רזים וחלשים."

על התחושה הקשה של השיבה לגרמניה אומרת שרה וינקלר: "אי אפשר לתאר את התחושה של השיבה לגרמניה. הייתי מאובנת. כשהגענו להמבורג לא יכולנו להאמין. דבר כזה בטח לא יעשו! מילא צרפת, אפריקה - אך לא גרמניה! לעזוב את חיפה - לאחר ששלושה נהרגו ולחזור ממנה לגרמניה. זו היתה התחושה הקשה ביותר."

הנוסעים התנגדו לתביעה שירדו לאדמת גרמניה, אך לבסוף נכנעו לאנגלים. נוסעי שתיים מספינות הכלא ניסו להפעיל כוח ואילו נוסעי הספינה השלישית, זו של ה"גרעין הצרפתי" ירדו ללא מאבק. מספרת עדה: "הגרעין שלנו התקין פצצה באניה. כשהיינו במרסי היתה אחות יהודיה שבזמן המלחמה הסתירה צנחנים אנגלים. לכן התירו לה האנגלים לעלות על הספינה. בבגדיה החביאה חומר נפץ וחמרים אחרים. הסתרנו את הפצצה ולכן יכולנו לרדת בשקט." מסתבר שדוקא ההתנהגות ה"טובה" עוררה את חשד הבריטים ובחיפוש מהיר שערכו באניה התגלתה הפצצה. למזלם של אנשי הגרעין חששו הבריטים מדעת הקהל ולא הענישו את האחראים.

ברכת ברכות לנישואים!

שפע ברכות לנישואים!

לעדנה ואהוד גולדמן
וילדיהם: אריאל, אוריה ויאיר.

לאלון והדר אופן
וילדיהם: לביא מנחם, גיל אהוביה ועברי.

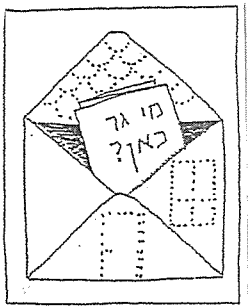
לאיתי ואורני בלוך
וילדיהם: בוסתן ושפר מרים.

ליאיר ונעה זריבי
ובנם: מעיין חיים

לזיו וטליה יעקבי

למעין (נווה) ודורון חריר.

ללו ואליעם טל.

למעין ודורון חריר

לחנה נווה

לאורן נווה

&&&&&

לאילנה ודני בלכמן

לדבורה כהן

לנישואי

לירון עם דוד

נכדה ליעקב כהן ז"ל

&&&&&

לחיה ויואל רז

לזאב רייסמן

לאביבה פלבניק

לנישואי

דפנה עם ליאור

נכדה לרחל רייסמן ז"ל

נכדה לדבורה ודוד פלבניק ז"ל

&&&&&

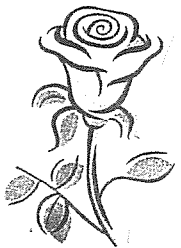
ברכת מזל טוב!

לבית המצווה איילת חן

להורים אושרה ויוני גריידי

לשושנה גריידי

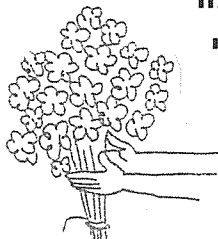
נכדה לשלמה גריידי ז"ל

ברכות לשחרור מצה"ל

ליותם מאור

לזיו יעקבי

לדוד וגאות כהן

לרחל ועמרם כהן

למרים לוי

נכד למשה לוי ז"ל

&&&&&

למגי ושלמה וול

למלכה וול

לנישואי

אסף עם תמי

נכד לאביגדור וול ז"ל

&&&&&

לאורה זוהר

לנישואי הנכדה

עדן עם נוריאל

בת לחגי ומירי זוהר

נכדה לחיים זוהר ז"ל

התחלה חדשה

עדנה ואהוד גולדמן

אנחנו משפחת גולדמן,
אהוד ועדנה.
יש לנו שלושה ילדים.
אריאל בת שש וחצי עלתה לכיתה א'.
אוריה בת שלוש בגן מוריאל.
יאיר בן תשעה חודשים במעון של שולמית.

אהוד מתחיל לימודי תואר שני בהנדסה אזרחית, התמחות בתחבורה בטכניון.

עדנה - מנהלת מעון אמונה בקריית ים.

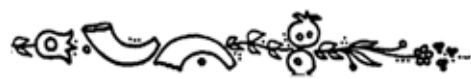
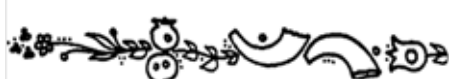
שנינו עובדים במשק בתור רכזי נוער.

החלטנו לעבור לגור בניר עציון בעקבות חברים טובים שעברו (משפחת אור)
בביקורים שלנו מאד נהנינו מהנוף ומהשקט, אבל במפגשים בגן השעשועים,
התלהבנו מהאנשים וגילינו שהרבה משפחות מזכירות את דרך החיים שלנו.

כשחיפשנו לאן נעבור מהטכניון, היה לנו חשוב שזו תהיה קהילה פלורליסטית, נעימה
וקטנה.

שנהיה חלק מקהילה עוטפת ותומכת והרגשנו שמצאנו את שחיפשנו.

עדנה גולדמן
רכזת נוער ניר עציון
052-4232431

סיכום עונת הכדורסל תשע"ז

יבון מאור

בחודש יוני האחרון הגיעה לסיומה עונת הכדורסל של ליגת הקהילות הכוללת קבוצות מחוף הכרמל וחוף השרון.

בליגה התחרו 10 קבוצות חובבים שהגיעו לכדורסל מאהבה לספורט וחיפוש אחר ריגוש בחיי היומיום.

אחת הקבוצות בליגה הייתה הקבוצה שלנו. הקבוצה כללה שישה שחקני "בית" (תושבים מהמשק), אורון חרמון, אייל קדוש, נעמן סיססמר, יעקב שפירא, אריאל מלכה ואנוכי ושישה שחקני חוץ המגיעים מיישובים שונים במועצה: מגדים עתלית עין כרמל וכו'.

ההגדרה "כדורסל חובבים" מתאימה במיוחד לקבוצה שלנו שהתארגנה מעצמה, ללא ספונסר וללא מאמן. גם מצב אולם הספורט של ניר עציון היה בתחילת העונה בכי רע וכבר כמה שנים נאלצנו לשחק ולארץ בימין אורד. בניגוד להיעדר התנאים עמדו הלהט למשחק והחברות הטובה שנרקמה בין השחקנים. ביחד הצלחנו להוכיח כי אפשר להגיע רחוק "רק בגלל הרוח".

האיש העומד מאחורי הקבוצה והרוח החיה בה הוא אורון, שמגיע לכל משחק או אימון אחרי יום עבודה מפרך ושעתיים נסיעה מעיר הקודש. אורון הוא זה שליכד את הקבוצה והחדיר בה מוטיבציה מלבד היותו השחקן המוביל בקבוצה.

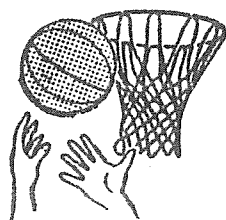
המוטו שהוביל את אורון בבחירת שחקני הקבוצה היה שיהיו "אנשים טובים", שטובתם האישית פחות חשובה להם כשמנגד עומדת טובת הקבוצה כולה ואכן זה מה שאפיין אותה.

בזכות רוח הצוות, התמיכה החמה מהקהל, ובעזרת הרבה אנשים טובים, הצלחנו להעפיל לגמר הליגה.

למרות שהגמר הסתיים בהפסד מאכזב מבחינתי העונה הזאת היא ניצחון אחד גדול ומתמשך.

מלבד שחקני הקבוצה היו עוד המון אנשים שתרמו להצלחתנו וברצוני להודות להם.

- מפעל "אוכל ביתי" שהינו הספונסר הראשי שלנו, תרם לנו מדים תיקים ואת עלות השיפוט במשחקים.

- גרשון טל ומשה דר, שעזרו בתיקון החשמל והשעונים באולם.

- אורן יהלום שעזר בהחלפת הסלים הישנים והרעועים בחדשים.

עונה
טובה!

- יורם מאור, אבא שלי, שעזר לנו בכל שהצטרכנו והיה המנהל האדמיניסטרטיבי שלנו.

בזכות כל אלה יכולנו לקיים משחקים באולמנו הביתי.

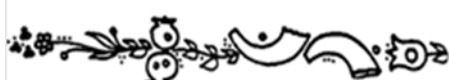
ואחרונים חביבים והכי חשובים אתם, הקהל הנהדר שלנו, ילדים, בני נוער, נשים וגברים כאחד שתמכתם ועודדתם גם ברגעים הקשים. ליויתם אותנו למשחקי חוץ ונתתם לנו רוח גבית שדחפה אותנו קדימה. התלכדות האוהדים סביב הקבוצה ריגשה אותנו ובמיוחד אותי.

בסוף כל משחק מצאנו לנכון ללכת לקהל, למחוא לו כפיים ולהגיד תודה.

לאחרונה חתמנו את העונה בערב סיכום עונה מגבש בתרומת המפעל "אוכל ביתי".

לאחר החגים נתחיל להתארגן לקראת השנה החדשה. אנו שואפים להשיג מאמן ולהרחיב את מעגל השחקנים וכמובן להגיע שלב אחד קדימה מהשנה שעברה.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לכל אחד מחבריי לקבוצה על החברות והליכודות ועל האופי שהציגו ברגעי משבר, בלעדיכם זה לא היה קורה. נתראה בעונת הכדורסל תשע"ח.

נשיא המדינה למבשר שער בן ה-11: "מקווה לשמוע עליך כשחקן מצליח"

הכדורגלן הדתי הצעיר שיגר מכתב לריבלין, ובו הלין על כך שלא יוכל להפוך למקצוען בגלל השבת • השבוע התרגש לקבל ממנו תגובה אישית והבטיח: "אשמור את המכתב בתיקיית הציורים שלי"

בלעדך

קשר/חלוץ שמבקיע ומחבל. מבשר שער. כשמו כן הוא

מבשר שער יקירי, שמחתי לקבל את מכתבך החשוב, שמעיד על רמת המעורבות הגבוהה שלך ועל האכפתיות שלך כלפי החברה הישראלית כולה. עם קריאת מכתבך נוכחתי בימי נעוריי, בימים בהם התפתחה היבתי העזה לכדורגל בכלל ולבית"ר ירושלים בפרט. בראש ובראשונה אני רוצה להביע את הערכתי העמוקה להתנהלות של ההתאחדות, של מאמניך, של הורייך ושל חבריי לקבוצה בשנה האחרונה, התנהלות שהייתה ועודנה מופת של ערכי הספורט וערכי הליבה שלנו כעם: סולידריות, ערבות הדדית, נחישות ואמץ. כדורגל הוא משחק קבוצתי וחברייך שדאגו שתצליח לשמור שבת ולהיות שותף במשחקים ראו בכך חלק בלתי נפרד מהנבחרת שלהם במגרש ומחוצה לו. אני מקווה שתמצא הדרך הנכונה לאפשר לך ולשותף נים צעירים כמוך שילוב אמיתי בליגות הבוגרים בכדורגל בישראל תוך שמירה על קלה כבחמורה והימנעות מחילול שבת. ייתכן שיהיה עם ההתאחדות אפשר ליום יותר משחקים בימי חול בהם תוכל לקחת חלק. אני מקווה עוד לשמוע עליך כשחקן בוגר ומצליח בישראל.

שלך בברכה ובידידות,
ראובן (רובי) ריבלין
ירושלים

רניש לילדים. ריבלין

מבשר שער הוא הרביעי מבין ששת ילדיהם של ניר ואורית שעה. את השם המצויין לכדורגלן קיבל לגמרי במ"קרה. "קראנו לו כך כי רצינו שיבשר בשורות טובות, שעם לידתו נתבשר בעזרת השם בגאולה השלמה", מספר אביו (41), מנהל מרכז תרבות דתי בשכונת נווה שאנן בחיפה. "וכן", הוא צוחק, "יצא שהוא גם 'מבשר שערים' - מבשל ומבקיע, מתפקד כקשר שמאלי ולפעמים כחלוץ". בכיתה א' נרשם מבשר לחוג כדורגל, ואשתדק החל לשחק בליגת הילדים עם הפועל חוף הכרמל. "כשרשמנו את מבשר לליגה הסברנו לו שהוא לא יוכל להשתתף ברוב משחקי החוץ, אבל אז גילינו שכל המשחקים נקבעו לשבת", נזכר ניר. "שוחחנו עם רכז הספורט נדב דוידוביץ' ועם המאמן צביקה גולדן והם הביעו נכונות גדולה לעזור ולהתחשב, והצליחו להקדים את רוב המשחקים לימי שישי.

"כבר שנתיים מבשר מדבר על חלומו להיות שחקן כשיגדל ויודע שלא תהיה לו אפשרות, כי גם הקבוצות של 'צו פיוס' הן רק לילדים ונועה. היה חשוב לנו ללמד אותו שאם יש משהו שמפריע לנו, כדאי לעשות מעשה ולא לרטון או לכעוס על המציאות. הוא התיישב לכי תוב מכתב ושולח למשרדה של שרת התרבות והספורט, אבל חשב שלא כדאי להסתפק בזה וכתב גם לראש הממשלה ולנשיא".

לא בכל יום זוכה ילד בן 11 לקבל מכתב הממוען אליו באופן אישי מידי נשיא המדינה. אבל למבשר שעה, כדורגלן דתי צעיר המתגורר בניר עציון, זה קרה השבוע. "התרגשתי לראות שלנשיא אכפת ממני, שהוא לא התעלם מהמכתב שלי ושהוא בעצמו אוהב כדורגל", אמר שעה, שבקרוב יעלה לכיתה ו'. "אני אשמור על המכתב בתיקיית הציורים שלי, שם זה יישמר הכי טוב. אראה את המכתב לחברים שלי ולכל מי שהכדורגל מעניין אותו. כשאי חזור ללימודים אראה גם לכל החברים בכיתה".

לפני כשלושה שבועות שיגר שעה מכתב ללשכת הנ"שיא ובו הלין כי "תמיד אמרו לי שאני שחקן טוב ושכ"דאי שאני אפתח את זה למקצוע, אבל אני יודע שזה לא אפשרי להיות בליגת בוגרים כי רוב המשחקים בשבת". מבשר סיפר על קורותיו וסיכם: "אני פונה אליך, כבוד הנשיא, כי שמעתי שאתה מתייחס ברצינות גם למכתבים שילדים שולחים אליך".

התרגשתי לראות שלנשיא אכפת ממני, שהוא לא התעלם מהמכתב שלי ושהוא בעצמו אוהב כדורגל. אני אראה את המכתב לחברים שלי ולכל מי שהכדורגל מעניין אותו

אז מה היה לנו בסניף השנה?

תחיה צינר - קומונרית

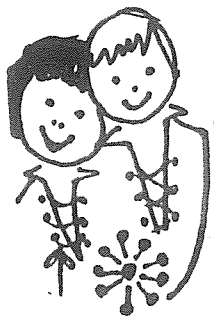
פתחנו שנה בחלוקת תמונה סניפית של שנה טובה לכל המשק. בסוכות יצאנו למסע של בני עקיבא בהרי ירושלים. נהנינו מחודש ארגון שווה עם הרבה פעולות, צביעות וחזרות להצגות ובסופו של החודש הייתה שבת ארגון בה הצגנו את כל מה שעברנו במהלך החודש. בחנוכה הייתה מסיבה סניפית. בט"ו בשבט יצאנו לנטיעות בצפון השומרון. בר"ח אדר הלכנו להרקדה בביה"ס ובגנים ולפני פורים היה "מרוץ ונהפוכו" ברחבי המשק ולאחריו ירדנו לחאן יותם לאריזת משלוחי מנות. בפסח יצאנו למסע בני עקיבא והשתתפנו באירוע 50 שנה לשחרור ירושלים. ביום השואה שמענו שיחה של עמליה זהר על סיפורה האישי. בל"ג נהנו החניכים מפעילויות מסביב למדורה. ביום ירושלים שיחקנו "הדגל" סניפי בנושא שחרור ירושלים ומלחמת העצמאות. בשבועות היה שיעור סניפי לכל החניכים. וכמובן חופש גדול עמוס בפעילויות- א"ש לילה סניפי, חפש ת'מדריך, ניקיון המשק והסניף, פעילויות קבוצתיות שוות ומחנות בני עקיבא. במהלך השנה התקיימו פעילויות קבוצתיות אותן העבירו מדרכי הקבוצה. השנה קיימנו "מדרשוקו"- בית מדרש סניפי בו הועברו שיחות בנושאים שונים לחניכים ע"י הורי הסניף והרב רונן. זה הזמן להגיד תודה רבה למי שלקח חלק בהעברת המדרשוקו.

תודה רבה למדריכים היקרים: ארנון, אודיה, שירה, דור, טלאור, אורי שרה ורות על תכנון והפעלת הפעילויות. בהצלחה רבה למדריכים היוצאים ותודה רבה על תרומתכם לסניף, וברוכים הבאים למדריכים החדשים: טל, בת שבע, כליל, ליאור, נתאי וחושן. שיהיה לכם בהצלחה! תודה רבה לוועדת חינוך, אהוד ועדנה על העזרה במהלך השנה.

בהזדמנות זו לאחר שנה במשק ולאחר שהחלטתי להישאר פה שנה שניה, אני רוצה להגיד תודה שקיבלתם אותי בתחילת השנה שעברה בשמחה ובזרועות פתוחות. תודה על התעניינות, מאור פנים, עזרה ופתיחת ביתכם בפני. תודה שנתתם ועוד ממשיכים לתת לי תחושה של בית.

משפחות שאין להם ילדים בסניף ורוצות לקחת חלק בפעילות מוזמנות בשמחה לפנות אלי.

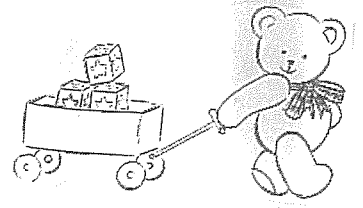
שנה טובה ומוצלחת וחג שמח!

שנה
טובה!

מזל טוב להולדת הילדים!

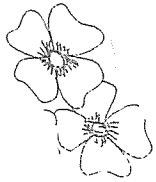

לרעות ונעמן סיסמר
לרבקה והרב רונן לוביץ
להולדת הבת-הנכדה
שקד שולמית
@@@@

לחיה ויואל רז
לזאב רייסמן
לאביבה פלבניק
להולדת הנכד-הנין

לחיה ואריה זריבי
להולדת הנכד
צור אריה
בן לרון ואליה זריבי
@@@@

לנועה ויאיר זריבי
לחיה ואריה זריבי
להולדת הבן - הנכד
מעין חיים
@@@@

לאיילה וליאור כהן
להולדת הבן
איתמר
@@@@

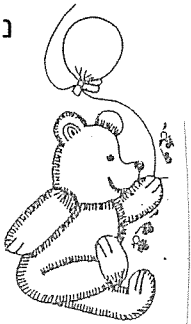
נווה
בן לאורגד ודקלה רז
נין לרחל רייסמן ז"ל
נין לדבורה ודוד פלבניק
ז"ל
@@@@

לזאב רייסמן
להולדת הנינים התאומים

לפסי ויורם מאור
להולדת הנכד
נבו
בן לעלים ועטר מאור
נין ליהודית ויהושע רייך ז"ל
@@@@

ליהודית בקרמן
להולדת הנין
נורי
נכד למשה ופנינה בקרמן
נין ליוסף בקרמן ז"ל
@@@@

נטע ואלישיב
נכדים לגדי ז"ל ואילה רז
נינים לרחל רייסמן ז"ל
@@@@

למירי ודוד בן סירא
להולדת הנכד
עטור שלום
בן למוריה וחן קמחי
נין לפנינה ונחום בן סירא ז"ל
@@@@

לדוד בן דוד
להולדת הנין
רזיאל
נכד לשלומית ויונתן שמיר
נין לעדינה בן דוד ז"ל
@@@@

למרים ושמעון ויצמן
להולדת הנכדה
אחינעם
בת לברק ואמונה ויצמן
נינה לפנינה ובנימין בר-חן ז"ל
@@@@

לציקי ומשה דר
להולדת הנכדה
אדוה שרה
בת לענבר ואריאל הכהן
נינה ליהודית ויהושע רייך ז"ל
@@@@

לשרה שוורץ (קולמן)
להולדת הנינה
אורי
נכדה לדני ושירה שחם
נינה למאיר קולמן ז"ל
@@@@

לאילנה ודני בלכמן
לדבורה כהן
להולדת הנכדים הנינים
התאומים
זיו-דוד ועדי
ילדים לטלי ניר מלכה
נינים ליעקב כהן ז"ל

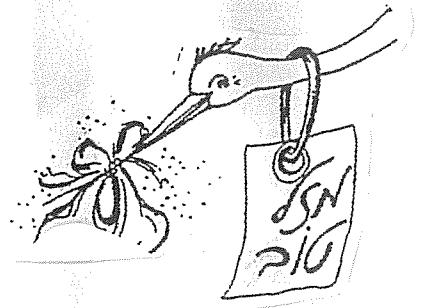

בן ירבו!!!

עונה
טובה!

ועדת יולדות

רחל בן סירא ובינת פרידמן

ועדת יולדות קמה עוד הרבה לפני שאנחנו חשבנו להגיע אל המשק, ומאז ועד היום היא עוברת במסורת מדור לדור ומתושבות הולכות לתושבות באות. כך נכנסנו גם אנחנו לתפקיד- בינת פרידמן ורחל בן סירא. רצינו לספר קצת על הנעשה בוועדת יולדות ואולי בעזרת כך גם להגדיל את השורות של המכינות המופלאות.

אז מה אנחנו עושות? אנחנו מאגרנות מבחינה לוגיסטית ארוחות לכל יולדת במשק, לרוב למשך שבועיים סמוך ללידה על פי בקשת היולדת ומשפחתה. המתכונת הנוכחית היא של ארוחת ערב חלבית/ פרווה בימים א, ג, ה וארוחת צהרים בשרי/ פרווה בימים ב ו-ד. אם המשפחה רוצה גם ארוחות לשבת אז גם אותן אנו משתדלות לארגן. את הארוחות בשבת לרוב מכינות ארבע ביחד כך שכל זוג מכינות יחד ארוחה, כשהמחשבה מאחורי זה היא לנסות לחלק את הכנת הארוחות בימי החול ובשבת בצורה יחסית שווה. נכון שמטבע הדברים יש יותר הענות להכנת ארוחות מצד חברות היולדת, אך פנייתנו היא דווקא כי אנחנו חושבות כי במה זו של גמילות חסדים יכולה לשמש אמצעי ליצירת הכריות בין נשים במשק שלא יצרו קשר מטבע הדברים- צעירות ומבוגרות, חברות ותושבות, חדשות וותיקות ועוד..

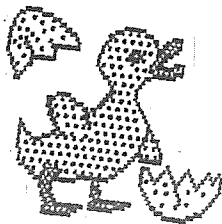
זה המקום להודות, גם ממקום אישי שנהנה מהשפע וגם מתוקף התפקיד, לפינוקים הרבים ולרוח ההתנדבות אצל אלו שכבר היו שותפות ולאילו שעוד יצטרפו! זו ברכה גדולה להרגיש עטופות אחרי הלידה, במיוחד כשהמשפחה הקרובה לא קרובה. רבות אומרות לנו שאם צריך או אנחנו נתקעות אז שנפנה אליהן. נשמח שהפנייה תגיע מכן, זה נעים יותר כשזה כך.

נשמח לשמוע כל הצעה ותובנה לשיפור וייעול הועדה או בכלל. מאחלות לכולנו עוד הרבה שנים של יולדות, ילדות וילדים מתוקות ומתוקים ולקראת השנה החדשה שנמשיך בהתחדשות החיים!

פרטי התקשרות איתנו:

רחל בן סירא - 0544613284, aceman079@gmail.com

בינת פרידמן - 0506448414, binatjacobs@gmail.com

שנה
טובה!

התחלה חדשה

נעה ואיר זריבי

שלום למשק ניר עציון

הבית שלי ב- 14 וחצי שנים האחרונות, והבית של נעה ומעין חיים בחודשיים האחרונים
נעה ואני הכרנו בנסיבות עצובות, הכרנו בשבעה של חברנו המשותף עודד בן סירא ז"ל, שנפל
במבצע צוק אית
לאחר הפגישה הראשונה שנינו ידענו שזה זה, ואף ביטלתי שליחות מטעם הסוכנות היהודית
לונציה בשל כך.
במרץ 2015 התחתנו ומאז התגוררנו במעונות הסטודנטים של בית חולים תל השומר. נעה למדה
סיעוד/ אחיות ואני למדתי תואר ראשון בעסקים באסיה וסינית, וכיום לומד תואר שני במנהל
עסקים עם התמחות בשיווקי אסיה באוניברסיטת חיפה.
בחרנו לחזור לניר עציון מכמה סיבות. לאחר שנתיים וחצי של מגורים בלב של מרכז הארץ,
עמידה בפקקים בלתי נגמרים, ונסיעות מתישות להורים וללימודים, החלטנו להצפין ולנסות
להשתקע באזור הולדתנו.
משפחתה של נעה מתגוררת בנווה שאנן, חיפה, והוריו של יאיר כידוע מתגוררים בניר עציון.
ב"ה הבחירה בניר עציון הייתה קלה מאוד, הן בשל הסביבה והקהילה המוכרת והן בגלל הקרבה
ללימודים, להורים ולמקום העבודה של נעה בעתיד (תתחיל לעבוד בבית חולים בני ציון לאחר
חופשת הלידה).
רצינו לגדל את מעין חיים ואת הילדים הבאים בעזרת ה' בבית עם גינה, במקום עם קהילה חמה
ותומכת, באותה צורה בה גדלנו אנחנו.
בפתח השנה החדשה, אנו מאחלים לעצמנו יישוב והתחלה טובה וקלה.
ולכל בית ניר עציון אנו מאחלים שנה טובה, שנה של התחדשות, של אהבת חינוך, של
אחדות ואושר בין כולם.

בס"ד

"וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם"

הקמת בית מדרש לזכרו של עווד בן סירא הי"ד

במערכת "צוק איתן" שהתקיימה בקיץ תשע"ד (2014).

נפל בננו היקר והאהוב **עווד** בן 22 בנופלו.

עווד היה לוחם ומפקד בחטיבת הנח"ל, הוא נפל לאחר שהחליט להמשיך את שירותו בהתנדבות, למרות שמועד שחרורו מצה"ל כבר חלף.

אנו מעוניינים להקים בית מדרש לזכרו ביישוב בו נולד וגדל, ניר עציון.
אנו מתפללים שבית המדרש שיוקם יהיה מקום מלא אור ואהבת ה', שיהווה מוקד לפעילות תורנית ולהשראה רוחנית, יתקיימו בו בעז"ה שיעורי תורה לכל הגילאים, לימוד הדף היומי, הרצאות, תפילת ילדים בשבת וכדומה.

עווד היה נער מקסים, נבון ובעל נשמה גדולה. הוא ניחן בכישרון מוזיקלי, ודרכו היה צינור לעולם רוחני ויצירתי של שפע גדול. חסד זה נמשך והלך סביבו והשפיע רבות על כל מכריו וחבריו. החוסר גדול, הפצע כואב, ואנו תפילה שבית המדרש לשמו יאפשר לנו ולכל קרוביו להרגיש מעט שוב את השפעתו ואת אורו הנעים. אנו מלאי תקווה כי הקמת בית המדרש על שמו תוסיף כוחות נפש וחיזוק לנו ולכל המשפחה, ותהיה מעשה ראוי ביותר להנצחת זכרו ולעילוי נשמתו.

**תודתנו מעומק הלב נתונה לכל התורמים
עבור מטרה נעלה וקדושה זו.**

בברכה נאמנה,
משפחת דוד ומרים בן סירא

"אין מאמין
שמשו זי תמיד ישאר.
כזה אין" (אימאן של ארד)

לפרטים נוספים:

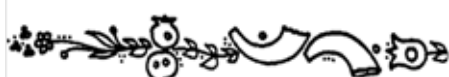
מרים 050.5923713
דוד 050.5995483

להשתתפות בבניית בית המדרש להנצחת יקירנו עווד
נא היכנסו לקישור מטה:

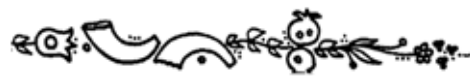
www.Tmoch.co.il

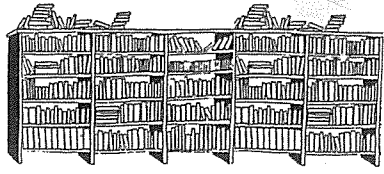
**מנגינה
של חיים**

בית מדרש לזכרו של עווד בן סירא הי"ד

עונה
טובה!

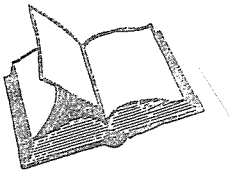
ספריית ניר עציון לאן?

מירי בן סירא ביקשה לסיים תפקידה, לאחר שנים ארוכות כמנהלת הספרייה, בהשקעה ומסירות רבה. תודה, תודה.

אנו מבקשים לשתף את הציבור בלבטינו באשר להמשך פעילות הספרייה.

ספריית ניר עציון (ספריית ילדים וספריית מבוגרים), כמרבית הספריות בישובים קטנים, סובלת ממיעוט משתמשים וכתוצאה מכך, מהקצאת משאבים דלים.

למרות האמור, אנו רואים בספרייה ערך תרבותי וקהילתי חשוב.

בישיבת הנהלת הקהילה, הועלו 3 חלופות:

א. סגירת הספרייה ומענה לחברים והתושבים בספריית מיר"ב.
ב. המשך במתכונת הנוכחית (בתוספת רענון המצאי) ובתנאי שיימצא אחראית.

ג. השקעת משאבים משמעותיים ופיתוח הספרייה לרמה של ספרייה עדכנית וממוחשבת והפעלתה ע"י מנהלת ספרייה מקצועית.

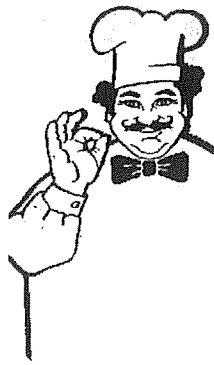
נשמח לקבל התייחסויות החברים לאפשרויות אלו ואולי להציע כיוונים נוספים.

ניתן להשיב במייל לנעה mazkira@nir-ezion.co.il, או בתא מנהל הקהילה.

תודה, הנהלת הקהילה.

הַשָּׁנָה שְׁחֻלָּפָה
צֵאתָ לְשָׁלוֹם.
הַשָּׁנָה הַבָּאָה
בֹּאתָ לְשָׁלוֹם.

666 ע'ס'ס

מתכון
מעמליה ז'והפ

מאכל דלעת יווני לראש השנה (10 מנות)

מופיע בספר "ניחוחות מן העבר"

מצרכים:

1.5 ק"ג דלעת

300 גר' צימוקים בהירים

1/4 כוס יין אדום מתוק

2 כפות דבש

3 כפות סוכר חום

כפית מלאה קינמון

כפית מלאה ציפורן טחון

הכנה:

1. חותכים את הדלעת לקוביות קטנות
2. שמים את קוביות הדלעת בסיר בינוני, מכסים במים עד לגובה הקוביות ומביאים לרתיחה.
3. מוסיפים את היין, הסוכר, הדבש והצימוקים
4. מתבלים בקינמון וציפורן טחון
5. מכסים את הסיר ומבשלים על אש קטנה- עד בינונית, עד שהמים נספגים לתוך הדלעת ומתקבל מרקם רך של דייסה.
6. אוכלים כשמתקרר.

בתיאבון, ושנה טובה ומתוקה!

שנה
טובה!

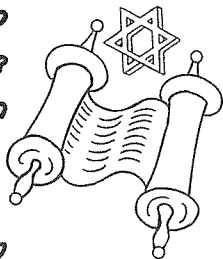

בסיומו של קיץ חם ומתיש במיוחד, אנו ניצבים בפתחה של שנה חדשה. רגע לפני סגירת שנת תשע"ז, נסכם אירועים שהתרחשו אצלנו בחודשים האחרונים.

בחג השבועות - חג מתן תורה - קראו בכפר הנעדר ימין אורד בספר תורה חדש שתדמו גלית ושלמה לייבוביץ לזכר בתם נעם ז"ל שנקטפה בפיגוע חבלני. טקס הכנסת ספר התורה נפתח בבית המשפחה והמשיך בתחלום שמחה בדרך הארוכה בואנה ימין אורד, בה נטלו חלק אנשי ניר עציון, חניכי הכפר, אנשי עין חוד, בני משפחה וחברים. ספר התורה שכריכתו מעוטרת פרפרים ופרחים, בדיוק כמו שנעם הקטנה אהבה, עבר מיד ליד (כולל בעות המשפחה) והוכנס בשירה אדירה ובריקודים למשכנו הקבוע. השתתפותם הנלהבת של חניכי הכפר שלא הכירו את נעם כלל (אך מכירים ואוהבים את מנהלת בית ספרם גלית), חוסיפה מימד מרגש נוסף לאירוע.

שמואל אחדיט לאחר מכן, הכניסו מירי ודוד בן סירא ספר תורה לזכרו של נעם צודק ז"ל שנפל במבצע יצוק איתן. התהלכה יצאה מבית המשפחה והתנהלה בהתרחבות רוח לכיוון בית הכנסת שלנו. לאחר ריקודים עם כל ספרי התורה ברחפה, הוכנס ספר התורה לתוך היכל בית הכנסת. בטקס נשא דברים רב הנח"ל, הרב סוראני, הרב לוביץ והאב דוד. כל תושבי הקהילה נטלו חלק באירוע המרגש האורגן להפליא בעזרתם של חברים מתנדבים.

לקראת מלאת שלוש שנים לנפילתו של עודד בקרב צולם סרט מרגש לזכרו, בו נטלו חלק בני המשפחה וחבריו. הסרט הוקרן לראשונה באזכרה ובפעם השנייה בערב המוסיקלי "מנגינה של חיים" שהתקיים בשלהי הקיץ על הדשא הגדול. זו הפעם השלישית שערב זה מתקיים ביוזמת חבריו של עודד והתארחו בו האמנים חמי רודנר ומאיר אליהו. לאחר ההופעות נשאר חלק גדול מהקהל לשירה בציבור. יישר כוח למארגנים אירוע מכובד, שכבר הפך למסורת.

משפחת בן סירא ממשיכה במאמציה לגיוס כספים לבניית בית מדרש להנצחת עודד ופתחה בקמפיין באתר JGIVE. ייעודו של בית המדרש, להיות מקום בו ילמדו ויחקרו את המוסיקה - שהייתה אהבת חייו של עודד - ברוח היהדות בהיבטים שונים" נכתב בעלון השבת "שביעי" שסיקר את הקמפיין.

שנה טובה!

שנת הלימודים תשע"ז הסתיימה באופן דרמטי, עם הודעתה הפתאומית של יונית יעקבי על סיום עבודתה כגננת בגן הבוגר "גן אלון". לאחר שנים רבות בהן נתנה לגן את הלב והנשמה וראתה בעבודתה שליחות החליטה יונית לצאת לדרך חדשה. ליונית, תודה על המסירות, החום והאהבה שהענקת לילדי הגן והצלחה בעתיד. ציקי דר, גננת גנון "חורש", יוצאת לשנת שבתון ואנו מאחלים לה שנת התרעננות, מנוחה ומילוי מצברים. לנעליהן הגדולות של ציקי ויונית נכנסו הגננות: לגנון - מוריאל כהן (שהיא משלנו) ולגן הבוגר - מירי חיון מקרית ים. איחולים לשנה פורייה ולהצלחה לילדי הגנים, הגננות, המטפלות והסייעות!

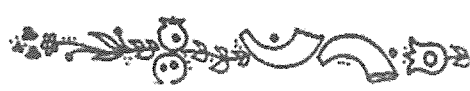
לאחר כשנה וחצי מאז נכשלה בקלפי ההצעה לשינוי אורחות החיים, יזם ועד ההנהלה התנעה מחודשת של התהליך והפעם, בהובלת אילן מאייר מחברת "אנשי דרך" שהעביר מהלך דומה בכפר עציון. לאחר סדרת ראיונות עם חברים רבים, אושרה ההצעה להחיל מודל דומה גם בניר עציון. לצוות "אורחות החיים" נבחרו בקלפי החברים (בסדר א"ב): משה דר, מנחם יעקבי, פסי מאור, דיוה מנדלבאום, יונה פרידמן, מיכאל פרידמן ואבי שאול. נציגי ההנהלה הם חיים ארז, יוסי עדן וארנון רוזמרין. הרב רונן משתתף כמשקיף. הצוות קיים פגישות ראשונות להתוויית התהליך וללמידת מודל כפר עציון, במטרה להתאימו לצרכי ניר עציון. בדף שחולק לחברים בתחילת ספטמבר ניסח אילן את מטרות הצוות כפי שהוגדרו בפגישה הראשונה:

1. להוביל תהליך הסכמות שיאפשר לכל החברים להבין ולהשפיע על הסדרי אורחות החיים ובסופו של דבר לאשר אותם ברוב הנדרש בקלפי.

2. לגבש הסדרי אורחות חיים הוגנים, שיאפשרו שיפור רמת החיים של החברים הוותיקים וקליטה של חדשים ובכך להבטיח את המשכיות ניר עציון ואת הביטחון הכלכלי של חבריה (הוותיקים והחדשים).

לאילן ולצוות "אורחות חיים" - בהצלחה!

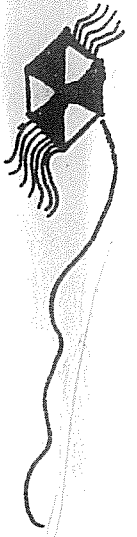
ועדת קליטה וארנון רוזמרין מנהל הקהילה, הזמינו את התושבים בניר עציון ואת בני המשק המתעניינים במגורים במשק לשיחה בנושא הסדרי הקליטה החדשים. ארנון וזורם מאור (ועדת תכנון) הציגו את מפת סימון המגרשים לבנייה העתידית ואת מתווה התהליך לקליטה במעמד "חבר חדש". ועדת קליטה ממשיכה להיפגש עם עוה"ד רותם ליכטנשטיין ונערכת לקראת התחלת תהליך הקליטה בפועל במהלך בחודשים הקרובים.

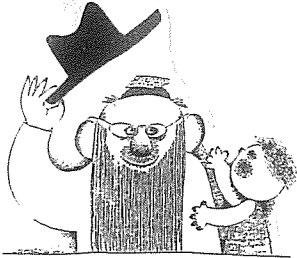
שנה טובה!

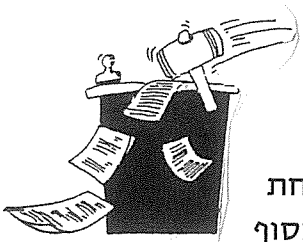

החופש הגדול הסתיים ועימו הקייטנות, מחנות הקיץ וכל הבילויים. בתחילת הקיץ הגיעו למשק לקליטה עדנה ואהוד גולדמן וילדיהם. עדנה ואהוד קיבלו על עצמם את תפקיד מרכזי הנוער בניר עציון. בסוף הקיץ נפרדנו מבת השירות הלאומי רות בסיום שנה מאתגרת. הקומונרית תחיה ממשיכה אצלנו לשנה נוספת. סיום החופש הגדול צוין בהפנינג מתנפחים על הדשא הגדול ובהכנת ארוחת ערב משותפת ע"י הורים וילדים. לעשרת הילדים העולים לכיתה א' חולק שי. שנת לימודים מוצלחת ופורייה!

יהודי פולני מבקר בבית עלמין יהודי בפריז, מלווה על ידי חברו. "הבט", הוא אומר לו, "זה קברם של הרומשילדים". האיש מתבונן ארוכות לעבר המצבה המפוארת ועונה, "כל הכבוד להם, לפחות הם יודעים לחיות!"

בדיחה יהודית זו לקוחה מהספר החדש "ישן נושן - סיפורים יהודיים" אותו תרגם וערך חברנו זאב רייסמן. הספר נכתב במקור ע"י ריימונד גייגר בתחילת המאה הקודמת ולנוכח מצב העותק המתפורר שהגיע לידו, בחר זאב להפיח בו חיים חדשים. זהו ספרו ה-17 של זאב שלא נס ליחו והוא מוסיף לעסוק בכתיבה אוטוביוגרפית, בליקוט ובתרגום. ברכות לזאב להמשך עבודה פורייה, כדברי הפסוק: "עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו".

רבקה לוביץ, שייצגה נשים רבות בבתי הדין בתפקידה כטוענת רבנית וכאחת ממובילות המאבק למען העגונות בישראל, הוציאה לאחרונה את ספרה: "מסוף העולם ועד סופו - מסע הייסורים של נשים בבית הדין הרבני". בספר מציגה רבקה מקרים נוגעים ללב של נשים קשות יום הנאבקות על חירותן ונתקלות, לא פעם, בהתעמרות דיינים חסרי חמלה.

מאבקה חסרי הפשרות של רבקה בייצוג נשים אלה ובהשמעת קולן, מעוררים אצל הקורא הזדהות והערכה רבה. הספר נקרא בנשימה אחת ומעורר השתאות לאומץ ליבה של רבקה ולפעילותה המבורכת. לרבקה - ברכות חמות ובהצלחה במלחמתך הצודקת.

דוב פריד סיים את תפקידו כמרכז המשק אך ימשיך לעבוד יום בשבוע כתמחירן. מחליפו בתפקיד הוא ניצן סלע מקיבוץ בית השיטה, שישמש גם כיו"ר ההנהלה הכלכלית, יו"ר ההנהלה החקלאית, יו"ר המלון ויו"ר המפעל.

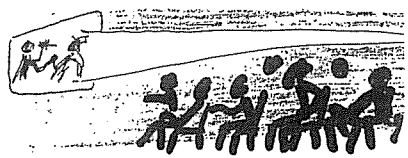

"עמודים"

עורכת עיתון "עמודים", ביטאון הקיבוץ הדתי, יזמה הפקת גיליון חגיגי לראש השנה הנותן מקום מיוחד לכל אחד מיישובי התנועה. עורכות "בניר" נירה ופסי בשיתוף עם ארנון רוזמרין ומאיר בן סירא נרתמו למלאכת ייצוג ניר עציון ברצון. תודה לדבורה כהן, מנחם ויונית יעקבי ואורית ונר שער שהתראיינו והציגו תמונה מפוקחת, אך גם אופטימית של ניר עציון. אנו מקווים שהכתבה, שקוצצה לא מעט עקב חוסר מקום, תוסיף לנו כבוד.

מיכל ארז, יזמה והוציאה לפועל (כבר פעמיים) הקרנת סרטים טובים במועדון לזוטיק. בפעם הראשונה הוקרן הסרט "לה - לה - לנד" ויועד לנשים בלבד. הסרט השני "להציל את מארק וויאטני" הוקרן ב- 6.9 ויועד לכלל אוהבי הסרטים במשק. תודה למיכל על היוזמה!

הולכים ונפנים אתיהן החדשים של אליה זיה ושרון טל. אהבים (שהיו במקור: בית משפחת ורדי ובית משפחת מיכאלין) נוספו אמ"דים כצו השעה, ופתח חודשים אחדים ניתן יהיה לצבור בתוכם השעה טובה. סוף סוף יאצו אליה וילדיה ושרון אל האנוחה ואל הנחלה.

שבע משפחות חדשות נקלטו לאחרונה בניר עציון: **מעיי (נוה) ודורון חריר** מתגוררים בצריף ששימש קודם את מש"קיות גרעין צבר. **זיו וטליה יעקבי** נכנסו לגור בצריף הסמוך לאיוה ואיל רון. **עדנה ואהוד גולדמן** מתגוררים בבית נחום ופנינה בן סירא ז"ל (לאחר שאורי ודניאל וייל עברו ממנו לבית משפחת וולף ז"ל). **הדר ואלון אופן** מתגוררים בבית עדה ודוד בנישו ז"ל, **אורני ואיתי בלור** נכנסו לגור בבית שושנה גריידי (תבדל"א) **ויאיר ונעה זריבי** מתגוררים בדירה מתחתיהם. **לו ואליעם טל** נכנסו בימים האחרונים לצריף מול משפחת חרמון במקום אלון ועינב רוזנברג שעזבו את ניר עציון.

ברוכים הבאים וקליטה טובה לכל המצטרפים אלינו. בהצלחה לאלון ועינב במקומם החדש.

נעים

להכיר!

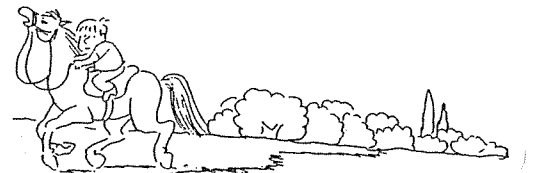
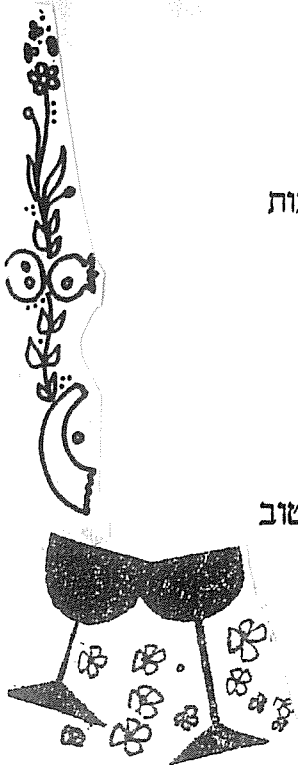

שנה טובה!

ביום ראשון, כ"ו באלול, 17.9 התקיימה הרמת כוסית לראש השנה, שכללה ברכות וכיבוד ברוח החג. במפגש זה נפגש הציבור לראשונה עם מרכז המשק החדש. בהצלחה לניצן בתפקידו החדש!

בשלהי עונת חתונות הקיץ נפתחת כבר עונת חתונות החורף. ברכות מזל טוב לבתיה וצביקה אלבין לארוסי הבת מלכי עם זוהר.

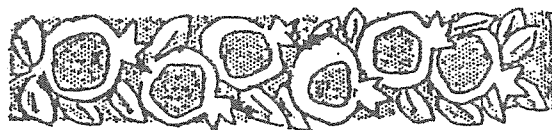

אורות ניר צ'יון מתחדשת. אמיר שור קבל את האורווה לטיפולו. אמיר הוא איש סוסים מליף צעיר מאוד, היה בעברו אלוף הארץ ברכיבה והוא מדריך רכיבה מוסמך ומנוסה. בשל צורק בהסדרים עם מנהל מקרקעי ישראל, אמיר יכול כרגע להעביר חוסי רכיבה רק ליילדי המשק ומושביו, המקביל אנו מטפלים בהרשאות המנהלתיות.

ביתניים הוצאו מן האורווה שתי סוסות, במקומן, סוסה אחת כבר הניצה וסוסה נוספת תגיע בקרוב. חוסי הרכיבה יפתחו מיד לאחר החגים. נאחל לאמיר בהצלחה!

עם המני' קבל מראה חדש ויוקרתי שנותן עט חזית חדשה ויפה לדרכ הכניסה למלון. במקום פסולת בניין וצרמות עבר נהנים הצופרים במקום מדשאים ירוקים וצצים מלאכים. ישר כח לצרשון ואנשי הנוי!

מערכת "בניר" מברכת את קוראי העלון בברכה לשנה טובה ומבורכת, שנת שקט וביטחון, פרנסה טובה, קירוב לבבות, בריאות ושמחה. ולניר עציון נאחל המשכיות, קליטה והתרחבות והגעה להסכמות ברוח טובה וחברית.

מתנה לראש השנה

מילים: לאה נאור

לחן: מתי כספי

ציפור אחת קטנה

שלחה אלי נוצה .

רציתי להחזיר

אמרה לי: לא רוצה .

זאת מתנה לראש השנה ,

שתהיה לך שנה יפה ונחמדה

וגם לי .

תודה .

ענף אחד נמוך

שלח עלה אדום

רציתי להחזיר

אמר לי: מה פתאום .

זאת מתנה לראש השנה ,

שתהיה לך שנה יפה

ונחמדה

וגם לי .

תודה .

ענן אחד אפור

שלח טיפה קטנה .

טיפה אחת קטנה ,

בכלל לא בעונה .

זאת מתנה לראש השנה ,

שתהיה לך שנה יפה ונחמדה

וגם לי .

תודה .

ילדה אחת יפה

ציירה לי על החול

שמש ושמיים

פרח עם גיבעול .

זאת מתנה לראש השנה ,

שתהיה לך שנה יפה ונחמדה

וגם לי .

תודה.

